



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

8 septembrie 2014

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 303/02 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 303/03 Cauza C-675/13 P: Recurs introdus la 16 decembrie 2013 de Zoo Sport Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 octombrie 2013 în cauza T-455/12: Zoo Sport Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și K-2 Corp., intervenientă la Tribunal 2

2014/C 303/04 Cauza C-676/13 P: Recurs introdus la 17 decembrie 2013 de Zoo Sport Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 octombrie 2013 în cauza T-453/12: Zoo Sport Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și K-2 Corp., intervenientă la Tribunal 2

2014/C 303/05 Cauza C-28/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Częstochowie (Polonia) la 20 ianuarie 2014 – Ryszard Pańczyk/Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie 3

2014/C 303/06	Cauza C-101/14 P: Recurs introdus la 20 februarie 2014 de Brown Brothers Harriman & Co. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 9 decembrie 2013 în Cauza T-389/13: Brown Brothers Harriman & Co./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	3
2014/C 303/07	Cauza C-191/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) la 17 aprilie 2014 – Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	3
2014/C 303/08	Cauza C-192/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) la 17 aprilie 2014 – OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	5
2014/C 303/09	Cauza C-226/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 8 mai 2014 – Eurogate Distribution GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Stadt	6
2014/C 303/10	Cauza C-228/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgerichts Hamburg (Germania) la 12 mai 2014 – DHL Hub Leipzig GmbH/Hauptzollamt Braunschweig	7
2014/C 303/11	Cauza C-229/14: Cerere de decizie preliminară introdusă la Arbeitsgerichts Verden (Germania) la 12 mai 2014 – Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- și Recycling Technik GmbH	8
2014/C 303/12	Cauza C-241/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgerichts Baden-Württemberg (Germania) la 16 mai 2014 – Roman Bukovansky/Finanzamt Lörrach	8
2014/C 303/13	Cauza C-242/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Mannheim (Germania) la 19 mai 2014 – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel și Gerhard Vogel	9
2014/C 303/14	Cauza C-254/14: Cerere de decizie preliminară introdusă la Handelsgerichts Wien (Austria) la 21 mai 2014 – Thomas Cook Belgium/Thurner Hotel GmbH	10
2014/C 303/15	Cauza C-251/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kecskeféti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 26 mai 2014 – György Balázs/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám-és Pénzügyőri Főigazgatósága	10
2014/C 303/16	Cauza C-255/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kecskeféti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 27 mai 2014 – Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	11
2014/C 303/17	Cauza C-256/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributario (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 28 mai 2014 – Lisboa Gás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2014/C 303/18	Cauza C-257/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 28 mai 2014 – C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	12
2014/C 303/19	Cauza C-270/14 P: Recurs introdus la 3 iunie 2014 de Debonair Trading Internacional Ld ^a împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 3 aprilie 2014 în cauza T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld ^a /Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	14
2014/C 303/20	Cauza C-274/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spania) la 5 iunie 2014 – Banco de Santander S.A.	15

2014/C 303/21	Cauza C-276/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 5 iunie 2014 – Gmina Wrocław/Minister Finansów	16
2014/C 303/22	Cauza C-277/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 5 iunie 2014 – PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	16
2014/C 303/23	Cauza C-278/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de 6 iunie 2014 – SC Enterprise Focused Solutions SRL/Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia	17
2014/C 303/24	Cauza C-279/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hannover (Germania) la 6 iunie 2014 – Catharina Smets, Franciscus Vereijken/TUifly GmbH	18
2014/C 303/25	Cauza C-287/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gyulai Törvényszék (Ungaria) la 11 iunie 2014 – Eurospeed Ltd/Szegedi Törvényszék	18
2014/C 303/26	Cauza C-288/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Timiș (România) la data de 12 iunie 2014 – Silvia Ciup/Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara	19
2014/C 303/27	Cauza C-291/14 P: Recurs introdus la 12 iunie 2014 de Faci SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 20 martie 2014 în cauza T-46/10, Faci SpA/Comisia Europeană.	20
2014/C 303/28	Cauza C-293/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Obersten Gerichtshofs (Austria) la 13 iunie 2014 – Gebhart Hiebler/Walter Schlagbauer	21
2014/C 303/29	Cauza C-295/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 16 iunie 2014 – DOW Benelux și alții/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu	21
2014/C 303/30	Cauza C-297/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 17 iunie 2014 – Dr. Rüdiger Hobohm/Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL.	22
2014/C 303/31	Cauza C-298/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 16 iunie 2014 – Alain Laurent Brouillard/Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge	23
2014/C 303/32	Cauza C-300/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 20 iunie 2014 – Imtech Marine Belgium NV/Radio Hellenic SA	24
2014/C 303/33	Cauza C-301/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgerichts (Germania) la 24 iunie 2014 – Pfotenhilfe-Ungarn e.V./Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein	25
2014/C 303/34	Cauza C-306/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 25 iunie 2014 – Direktor na Agentsia „Mitnitsi”/„Biovet” AD	26
2014/C 303/35	Cauza C-312/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Ráckevei Járásbíróság (Ungaria) la 1 iulie 2014 – Banif Plus Bank Zrt./Lantos Márton și Lantos Mártonné.	27

2014/C 303/36	Cauza C-316/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgerichts Rüsselsheim (Germania) la 2 iulie 2014 – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock/Condor Flugdienst GmbH	28
2014/C 303/37	Cauza C-317/14: Acțiune introdusă la 2 iulie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei	28
2014/C 303/38	Cauza C-330/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gyulai Közigazgatási și Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 8 iulie 2014 – Szemerey Gergely/Mezőgazdasági și Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	29
2014/C 303/39	Cauza C-331/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 8 iulie 2014 – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma/Republika Slovenija – Ministrstvo za finance	30
2014/C 303/40	Cauza C-334/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Mons (Belgia) la 9 iulie 2014 – État belge/Nathalie De Fruytier.	31

Tribunalul

2014/C 303/41	Cauza T-189/14 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 iulie 2014 – Deza/ECHA [„Măsuri provizorii — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de ECHA care conțin informații transmise de o întreprindere în cadrul cererii acestora de autorizare a utilizării unei substanțe chimice — Decizie prin care se acordă unui terț accesul la documente — Cerere de suspendare a executării — Urgență — Fumus boni juris — Evaluare comparativă a intereselor”] . .	32
2014/C 303/42	Cauza T-420/14: Acțiune introdusă la 11 iunie 2014 – Wine in Black/OAPI – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)	33
2014/C 303/43	Cauza T-422/14: Acțiune introdusă la 11 iunie 2014 – Viscas/Comisia	33
2014/C 303/44	Cauza T-424/14: Acțiune introdusă la 11 iunie 2014 – ClientEarth/Comisia.	34
2014/C 303/45	Cauza T-425/14: Acțiune introdusă la 11 iunie 2014 – ClientEarth/Comisia.	35
2014/C 303/46	Cauza T-441/14: Acțiune introdusă la 16 iunie 2014 – Brugg Kabel și Kabelwerke Brugg/Comisia. . .	36
2014/C 303/47	Cauza T-444/14: Acțiune introdusă la 12 iunie 2014 – Furukawa Electric/Comisia	38
2014/C 303/48	Cauza T-445/14: Acțiune introdusă la 16 iunie 2014 – ABB/Comisia	39
2014/C 303/49	Cauza T-450/14: Acțiune introdusă la 17 iunie 2014 – Sumitomo Electric Industries și J-Power Systems/Comisia	40
2014/C 303/50	Cauza T-451/14: Acțiune introdusă la 16 iunie 2014 – Fujikura/Comisia.	41
2014/C 303/51	Cauza T-453/14: Acțiune introdusă la 13 iunie 2014 – Pannonhalmi Főapátság/Parlamentul.	42
2014/C 303/52	Cauza T-460/14: Acțiune introdusă la 18 iunie 2014 – AETMD/Consiliul	43
2014/C 303/53	Cauza T-463/14: Acțiune introdusă la 24 iunie 2014 – Österreichische Post/Comisia.	44
2014/C 303/54	Cauza T-486/14: Acțiune introdusă la 25 iunie 2014 – Stavvtskyi/Consiliul	45

2014/C 303/55	Cauza T-507/14: Acțiune introdusă la 1 iulie 2014 – Vidmar și alții/Uniunea Europeană	46
2014/C 303/56	Cauza T-510/14: Acțiune introdusă la 3 iulie 2014 – Staywell Hospitality Group/OAPI – Sheraton International IP (PARK REGIS)	47
2014/C 303/57	Cauza T-513/14: Acțiune introdusă la 7 iulie 2014 – GreenPack/OAPI (greenpack)	48
2014/C 303/58	Cauza T-514/14: Acțiune introdusă la 9 iulie 2014 – Hispavima/Comisia	49
2014/C 303/59	Cauza T-519/14: Acțiune introdusă la 10 iulie 2014 – Grupo Morera & Vallejo și DSA/Comisia	49
2014/C 303/60	Cauza T-520/14: Acțiune introdusă la 11 iulie 2014 – bd breyton-design/OAPI (RACE GTP).	50
2014/C 303/61	Cauza T-525/14: Acțiune introdusă la 13 iulie 2014 – Compagnie générale des établissements Michelin/OAPI – Continental Reifen Deutschland (XKING)	51
2014/C 303/62	Cauza T-526/14: Acțiune introdusă la 14 iulie 2014 – Matratzen Concord/OAPI – Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)	52
2014/C 303/63	Cauza T-528/14: Acțiune introdusă la 15 iulie 2014 – Information Resources/OAPI (Growth Delivered)	52
2014/C 303/64	Cauza T-529/14: Acțiune introdusă la 14 iulie 2014 – adp Gauselmann/OAPI (Multi Win)	53
2014/C 303/65	Cauza T-530/14: Acțiune introdusă la 11 iulie 2014 – Verein StHD/OAPI (reprezentarea unei panglici negre).	54
2014/C 303/66	Cauza T-532/14: Acțiune introdusă la 17 iulie 2014 – Alsharghawi/Consiliul	55
2014/C 303/67	Cauza T-539/14: Acțiune introdusă la 16 iulie 2014 – North Drilling/Consiliul	55
2014/C 303/68	Cauza T-541/14: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2014 – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris/OAPI – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)	56
2014/C 303/69	Cauzele conexe T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 – T-102/12 și T-446/12: Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2014 – Makhlouf și alții/Consiliul	57
2014/C 303/70	Cauza T-641/13: Ordonanța Tribunalului din 8 iulie 2014 – Gemeente Bergen op Zoom/Comisia	58
2014/C 303/71	Cauza T-28/14: Ordonanța Tribunalului din 25 iunie 2014 – José Manuel Baena Grupo/OAPI – Neuman (reprezentarea unui personaj așezat).	58

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2014/C 303/01)

Ultima publicație

JO C 292, 1.9.2014

Publicații anterioare

JO C 282, 25.8.2014

JO C 261, 11.8.2014

JO C 253, 4.8.2014

JO C 245, 28.7.2014

JO C 235, 21.7.2014

JO C 223, 14.7.2014

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICTIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 16 decembrie 2013 de Zoo Sport Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 octombrie 2013 în cauza T-455/12: Zoo Sport Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și K-2 Corp., intervenientă la Tribunal

(Cauza C-675/13 P)

(2014/C 303/02)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Recurentă: Zoo Sport Ltd (reprezentant: I. Rungg, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și K-2 Corp.

Prin Ordonanța din 15 iulie 2014, Curtea (Camera a șasea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 17 decembrie 2013 de Zoo Sport Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 octombrie 2013 în cauza T-453/12: Zoo Sport Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și K-2 Corp., intervenientă la Tribunal

(Cauza C-676/13 P)

(2014/C 303/03)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Recurentă: Zoo Sport Ltd (reprezentant: I. Rungg, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și K-2 Corp.

Prin Ordonanța din 15 iulie 2014, Curtea (Camera a șasea) a declarat recursul inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Częstochowie (Polonia) la 20 ianuarie 2014 – Ryszard Pańczyk/Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

(Cauza C-28/14)

(2014/C 303/04)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Częstochowie

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ryszard Pańczyk

Pârât: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

Prin Ordonanța din 12 iunie 2014, Curtea de Justiție a constatat că este vădit necompetentă să răspundă la întrebările adresate de Sąd Okręgowy w Częstochowie.

Recurs introdus la 20 februarie 2014 de Brown Brothers Harriman & Co. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 9 decembrie 2013 în Cauza T-389/13: Brown Brothers Harriman & Co./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-101/14 P)

(2014/C 303/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Brown Brothers Harriman & Co. (reprezentanți: P. Leander, T. Kronhöffer, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Prin Ordonanța din 17 iulie 2014, Curtea (Camera a treia) a respins recursul ca inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) la 17 aprilie 2014 – Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Cauza C-191/14)

(2014/C 303/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Borealis Polyolefine GmbH

Pârât: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Întrebările preliminare

- 1) Este Decizia 2013/448/UE ⁽¹⁾ nevalidă și încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE ⁽²⁾, în măsura în care exclude din baza de calcul, stabilită la articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b), emisiile aferente gazelor reziduale produse de instalațiile care intră sub incidența anexei I la Directiva 2003/87/CE și energia termică utilizată de instalațiile care intră sub incidența anexei I la Directiva 2003/87/CE, provenită de la instalațiile de cogenerare, în privința cărora se permite alocarea cu titlu gratuit a unor cote conform articolului 10a alineatul (1) și articolului 10a alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE și conform Deciziei 2011/278/UE ⁽³⁾?
- 2) Este Decizia 2013/448/UE nevalidă și încalcă articolul 3 punctele (e) și (u) din Directiva 2003/87/CE – prin ea însăși și/sau coroborată cu articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE – în măsura în care prevede că emisiile de CO₂ aferente gazelor reziduale – produse de instalațiile care intră sub incidența anexei I la Directiva 2003/87/CE – și energia termică utilizată de instalațiile care intră sub incidența anexei I la Directiva 2003/87/CE și provenită de la instalațiile de cogenerare reprezintă emisii provenite de la „producătorii de energie electrică”?
- 3) Este Decizia 2013/448/UE nevalidă și contrară obiectivelor Directivei 2003/87/CE în măsura în care creează o asimetrie prin excluderea emisiilor aferente arderii gazelor reziduale și a energiei termice produse prin cogenerare din baza de calcul prevăzută la articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b), în condițiile în care acestea dau dreptul la o atribuire gratuită a cotelor în conformitate cu articolul 10a alineatele (1) și (4) din Directiva 2003/87/CE și cu Decizia 2011/278/UE?
- 4) Este Decizia 2011/278/UE nevalidă și încalcă articolul 290 TFUE și articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE în măsura în care prin articolul 15 alineatul (3) din această decizie se modifică articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b) din directiva menționată în sensul că se înlocuiește trimiterea la „instalațiile care nu intră sub incidența alineatului (3)” cu trimiterea la „instalațiile care nu sunt producătoare de energie electrică”?
- 5) Este Decizia 2013/448/UE nevalidă și încalcă articolul 23 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE în măsura în care această decizie nu a fost adoptată potrivit procedurii de reglementare cu control prevăzute la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE a Consiliului și la articolul 12 din Regulamentul 182/2011/UE?
- 6) Articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune refuzului de atribuire cu titlu gratuit de cote ca urmare a calculării incorecte a unui factor de corecție transectorial?
- 7) Articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE trebuie interpretat, izolat și/sau coroborat cu articolul 15 alineatul (3) din Decizia 2011/278/UE, în sensul că exclude aplicarea unei dispoziții naționale care prevede aplicarea factorului de corecție transectorial uniform calculat greșit, astfel cum este stabilit la articolul 4 din Decizia 2013/448/UE și în anexa II la aceasta, în ceea ce privește atribuirile cu titlu gratuit de cote într-un stat membru?
- 8) Este Decizia 2013/448/UE nevalidă și încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE în măsura în care include numai emisiile produse de instalațiile care fac parte din sistemul comunitar începând cu anul 2008, astfel încât exclude acele emisii aferente activităților care au fost incluse în sistemul comunitar începând cu anul 2008 (în versiunea modificată a anexei I la Directiva 2003/87/CE), în cazul în care aceste activități se desfășoară în instalații care fuseseră deja incluse în sistemul comunitar anterior anului 2008?

- 9) Este Decizia 2013/448/UE nevalidă și încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE în măsura în care include numai emisiile produse de instalațiile care fac parte din sistemul comunitar începând cu anul 2013, astfel încât exclude acele emisii aferente activităților care au fost incluse în sistemul comunitar începând cu anul 2013 (în versiunea modificată a anexei I la Directiva 2003/87/CE), în cazul în care aceste activități se desfășurau în instalații care fuseseră deja incluse în sistemul comunitar anterior anului 2013?

- ⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).
- ⁽²⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2013 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).
- ⁽³⁾ Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) la 17 aprilie 2014 – OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Cauza C-192/14)

(2014/C 303/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Părțile din procedura principală

Reclamantă: OMV Refining & Marketing GmbH

Pârât: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Întrebările preliminare

- 1) Este Decizia 2013/448/UE ⁽¹⁾ nevalidă și încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE ⁽²⁾, în măsura în care exclude din baza de calcul, stabilită la articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b), emisiile aferente gazelor reziduale produse de instalațiile care intră sub incidența anexei I la Directiva 2003/87/CE și energia termică utilizată de instalațiile care intră sub incidența anexei I la Directiva 2003/87/CE, provenită de la instalațiile de cogenerare, în privința cărora se permite alocarea cu titlu gratuit a unor cote conform articolului 10a alineatul (1) și articolului 10a alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE și conform Deciziei 2011/278/UE ⁽³⁾?
- 2) Este Decizia 2013/448/UE nevalidă și încalcă articolul 3 punctele (e) și (u) din Directiva 2003/87/CE – prin ea însăși și/sau coroborată cu articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE – în măsura în care prevede că emisiile de CO₂ aferente gazelor reziduale – produse de instalațiile care intră sub incidența anexei I la Directiva 2003/87/CE – și energia termică utilizată de instalațiile care intră sub incidența anexei I la Directiva 2003/87/CE și provenită de la instalațiile de cogenerare reprezintă emisii provenite de la „producătorii de energie electrică”?
- 3) Este Decizia 2013/448/UE nevalidă și contrară obiectivelor Directivei 2003/87/CE în măsura în care creează o asimetrie prin excluderea emisiilor aferente arderii gazelor reziduale și a energiei termice produse prin cogenerare din baza de calcul prevăzută la articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b), în condițiile în care acestea dau dreptul la o atribuire gratuită a cotelor în conformitate cu articolul 10a alineatele (1) și (4) din Directiva 2003/87/CE și cu Decizia 2011/278/UE?

- 4) Este Decizia 2011/278/UE nevalidă și încalcă articolul 290 TFUE și articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE în măsura în care prin articolul 15 alineatul (3) din această decizie se modifică articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b) din directiva menționată în sensul că se înlocuiește trimiterea la „instalațiile care nu intră sub incidența alineatului (3)” cu trimiterea la „instalațiile care nu sunt producătoare de energie electrică”?
- 5) Este Decizia 2013/448/UE nevalidă și încalcă articolul 23 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE în măsura în care această decizie nu a fost adoptată potrivit procedurii de reglementare cu control prevăzute la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE a Consiliului și la articolul 12 din Regulamentul 182/2011/UE?
- 6) Articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune refuzului de atribuire cu titlu gratuit de cote ca urmare a calculării incorecte a unui factor de corecție transsectorial?
- 7) Articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE trebuie interpretat, izolat și/sau coroborat cu articolul 15 alineatul (3) din Decizia 2011/278/UE, în sensul că exclude aplicarea unei dispoziții naționale care prevede aplicarea factorului de corecție transsectorial uniform calculat greșit, astfel cum este stabilit la articolul 4 din Decizia 2013/448/UE și în anexa II la aceasta, în ceea ce privește atribuirile cu titlu gratuit de cote într-un stat membru?
- 8) Este Decizia 2013/448/UE nevalidă și încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE în măsura în care include numai emisiile produse de instalațiile care fac parte din sistemul comunitar începând cu anul 2008, astfel încât exclude acele emisii aferente activităților care au fost incluse în sistemul comunitar începând cu anul 2008 (în versiunea modificată a anexei I la Directiva 2003/87/CE), în cazul în care aceste activități se desfășoară în instalații care fuseseră deja incluse în sistemul comunitar anterior anului 2008?
- 9) Este Decizia 2013/448/UE nevalidă și încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE în măsura în care include numai emisiile produse de instalațiile care fac parte din sistemul comunitar începând cu anul 2013, astfel încât exclude acele emisii aferente activităților care au fost incluse în sistemul comunitar începând cu anul 2013 (în versiunea modificată a anexei I la Directiva 2003/87/CE), în cazul în care aceste activități se desfășurau în instalații care fuseseră deja incluse în sistemul comunitar anterior anului 2013?

-
- ⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).
 - ⁽²⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2013 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).
 - ⁽³⁾ Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 8 mai 2014 –
Eurogate Distribution GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Cauza C-226/14)

(2014/C 303/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Eurogate Distribution GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Întrebările preliminare

- Întrebarea 1: Este contrară dispozițiilor Directivei 77/388/CEE⁽¹⁾ perceperea taxei pe valoarea adăugată la import pentru bunuri care au fost reexportate ca bunuri necomunitare pentru care, însă, a luat naștere o datorie vamală ca urmare a încălcării unei obligații prevăzute la articolul 204 din Codul vamal⁽²⁾ – în acest caz: neefectuarea înregistrării în evidențele contabile corespunzătoare a scoaterii mărfurilor dintr-un depozit vamal cel mai târziu la momentul acestei scoateri?

În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1:

- Întrebarea 2: Prevederile Directivei 77/388/CEE impun perceperea taxei pe valoarea adăugată la import pentru bunuri în asemenea cazuri ori statele membre dispun de o marjă de apreciere în această privință?

și

- Întrebarea 3: Un depozitar vamal, care, în cadrul unor raporturi care implică o prestare de servicii, introduce bunuri provenite dintr-o țară terță în depozitul său vamal fără a putea dispune de aceste bunuri, datorează taxa pe valoarea adăugată la import, care a luat naștere ca urmare a încălcării obligației care îi revine în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Directiva 77/388/CEE coroborat cu articolul 204 alineatul (1) din Codul vamal, chiar și în cazul în care bunurile nu sunt utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile în sensul articolului 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 77/388/CEE?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, JO L 145, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgerichts Hamburg (Germania) la 12 mai 2014 – DHL Hub Leipzig GmbH/Hauptzollamt Braunschweig

(Cauza C-228/14)

(2014/C 303/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DHL Hub Leipzig GmbH

Pârât: Hauptzollamt Braunschweig

Întrebarea preliminară

- Taxa pe valoarea adăugată la import aferentă unor obiecte reexportate ca mărfuri necomunitare sub supraveghere vamală, care au dat însă naștere unei datorii vamale ca urmare a încălcării unei obligații prevăzute la articolul 204 din Codul vamal⁽¹⁾, constând în speță în omiterea închiderii procedurii de tranzit comunitar extern prin prezentarea acestora la biroul vamal competent anterior expedierii lor într-o țară terță, este considerată ca fiind legal nedatorată în sensul articolului 236 alineatul (1) din Codul vamal coroborat cu dispozițiile Directivei 2006/112/CE⁽²⁾, în orice caz atunci când persoana obligată la plata taxei este cea căreia îi revenea obligația încălcată fără ca aceasta să fie abilitată să dispună de obiecte?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă la Arbeitsgerichts Verden (Germania) la 12 mai 2014 – Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- și Recycling Technik GmbH

(Cauza C-229/14)

(2014/C 303/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Verden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ender Balkaya

Pârâți: Kiesel Abbruch- și Recycling Technik GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul pertinent al Uniunii, în special articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective ⁽¹⁾, trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții legale sau unor practici naționale potrivit cărora un membru al consiliului de administrație al unei societăți de capital nu este inclus în calculul numărului lucrătorilor prevăzut de această dispoziție, inclusiv atunci când acesta își desfășoară activitatea sub îndrumarea și controlul unui alt organ al acestei societăți, primește o remunerație în schimbul activității sale și nu deține el însuși participații în cadrul societății?
- 2) Dreptul pertinent al Uniunii, în special articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective, trebuie interpretat în sensul că este obligatoriu ca, în scopul calculului numărului lucrătorilor prevăzut de această dispoziție, să se considere că au calitatea de lucrători inclusiv persoanele care, în pofida faptului că nu primesc o remunerație de la angajator, lucrează practic la acesta pentru a dobândi sau aprofunda cunoștințe sau pentru a urma o formare profesională („persoană în formare profesională”), beneficiind de sprijinul financiar și de recunoașterea autorităților publice competente în domeniul promovării muncii, sau statele membre trebuie să adopte dispoziții legale sau practici naționale în acest sens?

⁽¹⁾ JO L 225, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 95.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgerichts Baden-Württemberg (Germania) la 16 mai 2014 – Roman Bukovansky/Finanzamt Lörrach

(Cauza C-241/14)

(2014/C 303/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgerichts Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Reclamant: Roman Bukovansky

Pârât: Finanzamt Lörrach

Întrebarea preliminară

Prevederile din Acordul între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor ⁽¹⁾ din 21 iunie 1999 (BGBl. II 2001, p. 810 și urm.), care a fost adoptat de Bundestag ca lege la 2 septembrie 2001 (BGBl. II 2001, p. 810) și care a intrat în vigoare la 1 iunie 2002, în special preambulul acestuia, articolele 1, 2 și 21 din acesta, precum și articolele 7 și 9 din anexa I la acesta trebuie interpretate în sensul că se opun ca, în temeiul articolului 4 alineatul 4 din DBA-Schweiz [Convenția pentru evitarea dublei impuneri încheiată cu Elveția] 1971/2002 coroborat cu articolul 15a alineatul 1 teza a patra din DBA-Schweiz 1971/2002, să fie supus regimului de impozitare german un lucrător care s-a mutat din Germania în Elveția, care nu este cetățean elvețian și care, de la mutarea sa în Elveția, are calitatea de așa-numit lucrător frontalier în sens invers, în temeiul articolului 15a alineatul 1 din DBA-Schweiz 1971/2002?

⁽¹⁾ JO 2002, L 114, p. 6, Ediție specială, 11/vol. 74, p. 97.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Mannheim (Germania) la 19 mai 2014 –
Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel și Gerhard
Vogel**

(Cauza C-242/14)

(2014/C 303/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Mannheim

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Pârâți: Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel, Gerhard Vogel

Întrebările preliminare

- 1) Un agricultor care a utilizat prin cultivare material de înmulțire al unui soi de plante protejat, fără a încheia un contract în acest sens cu titularul respectivului soi de plante, este obligat să plătească o remunerație echitabilă conform articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 ⁽¹⁾ al Consiliului de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante, iar – dacă acționează în mod deliberat sau din neglijență – să repare prejudiciul ulterior cauzat titularului ca urmare a încălcării prevederilor privind soiul care face obiectul protecției comunitare, conform articolului 94 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2100/94, în condițiile în care, la momentul utilizării efective a produsului recoltei în scopul reproducerii în aer liber, acesta nu îndeplinise obligația de plată a unei remunerații echitabile (taxa de cultivare), care îi revine în temeiul articolului 14 alineatul (3) a patra liniuță din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 coroborat cu articolele 5 și următoarele din Regulamentul (CE) nr. 1768/95 ⁽²⁾ al Comisiei din 24 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a derogării prevăzute la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94?
- 2) În cazul în care, potrivit răspunsului la prima întrebare, agricultorul își poate îndeplini obligația de plată a unei taxe de cultivare inclusiv după utilizarea efectivă a produsului recoltei în scopuri de reproducere în aer liber: pentru a se putea considera cultivarea ca fiind „autorizată” în sensul prevăzut de articolul 94 alineatul (1) coroborat cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94, dispozițiile menționate anterior trebuie interpretate în sensul că stabilesc un termen în care agricultorul care a utilizat material de înmulțire al unui soi de plante protejat trebuie să își îndeplinească obligația de plată a unei remunerații echitabile de cultivare [?]

⁽¹⁾ JO L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197.

⁽²⁾ JO L 173, p. 14, Ediție specială, 03/vol. 17, p. 177.

Cerere de decizie preliminară introdusă la Handelsgerichts Wien (Austria) la 21 mai 2014 – Thomas Cook Belgium/Thurner Hotel GmbH

(Cauza C-254/14)

(2014/C 303/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgerichts Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Thomas Cook Belgium NV

Pârât: Thurner Hotel GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (Regulamentul nr. 1896/2006) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, potrivit articolului 20 alineatul (2) din acest regulament, pârâtul are dreptul să solicite reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente inclusiv atunci când somația europeană de plată i-a fost notificată sau comunicată efectiv, dar, având în vedere informațiile referitoare la competență, somația a fost emisă de o instanță necompetentă?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: potrivit considerentului (25) al Comunicării Comisiei Europene 2004/0055 din 7 februarie 2006, există circumstanțe excepționale în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006 inclusiv atunci când somația europeană de plată a fost emisă pe baza unor informații menționate în formularul de solicitare, care ulterior se pot dovedi eronate, în special în situația în care competența instanței depinde de acestea?

⁽¹⁾ JO L 399, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 108.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 26 mai 2014 – György Balázs/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám-és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Cauza C-251/14)

(2014/C 303/14)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: György Balázs

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (1) și articolul 5 din Directiva 98/70/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului trebuie interpretate în sensul că, în afara cerințelor de calitate stabilite în legislația națională adoptată în temeiul directivei în cauză, nu pot fi impuse furnizorilor de combustibil, printr-o altă reglementare națională, cerințe de calitate prevăzute în cadrul unui standard național și care sunt suplimentare în raport cu dispozițiile directivei menționate?
- 2) Articolul 1 punctele 6 și 11 din Directiva 98/34/CE⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor referitoare la serviciile societății informaționale trebuie interpretat în sensul că, dacă este în vigoare o reglementare tehnică (în prezenta cauză, un ordin ministerial adoptat în temeiul unei abilitări legislative), aplicarea unui standard național adoptat în același domeniu poate fi doar voluntară, respectiv că legea nu poate stabili aplicarea obligatorie a acestuia?
- 3) Îndeplinește criteriul de punere la dispoziția publicului a standardului național, prevăzut la [articolul 1] punctul 6 din Directiva 98/34/CE, un standard care, la data la care ar fi trebuit aplicat potrivit autorității administrative, nu era disponibil în limba națională?

⁽¹⁾ JO L 350, p. 58, Ediție specială, 13/vol. 26, p. 3.

⁽²⁾ JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria)
la 27 mai 2014 – Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális
Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Cauza C-255/14)

(2014/C 303/15)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Robert Michal Chmielewski

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Cuantumul amenzii administrative impuse în temeiul articolului 5/A din Legea XLVIII din 2007 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate⁽¹⁾ (denumită în continuare „legea națională de punere în aplicare”) îndeplinește cerința cuprinsă la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul menționat, potrivit căreia sancțiunile prevăzute în dreptul național sunt efective, disuasive și totodată proporționale cu încălcarea săvârșită și cu obiectivul urmărit?

- 2) Articolul 5/A din legea națională de punere în aplicare, având în vedere cuantumul amenzilor pe care le stabilește, contravine interdicției restricțiilor disimulate la libera circulație a capitalurilor, instituită în Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 65 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

⁽¹⁾ JO L 309, p. 9, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 238.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributario (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 28 mai 2014 – Lisboa GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-256/14)

(2014/C 303/16)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lisboa GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii Europene se opune taxării inverse în privința taxei pe valoarea adăugată cu ocazia repercutării, fără includerea vreunei sume suplimentare, de către o întreprindere privată care pune la dispoziție o infrastructură de distribuție a gazelor naturale unei întreprinderi care achiziționează serviciile sale, a sumelor corespunzătoare taxelor de ocupare a subsolului plătite colectivităților locale pe teritoriul cărora se află conductele care formează acele infrastructuri?
- 2) Având în vedere că colectivitățile locale percep, în exercitarea competențelor lor de autoritate, taxele de ocupare a subsolului fără includerea taxei pe valoarea adăugată, dreptul Uniunii Europene se opune taxării inverse în privința taxei pe valoarea adăugată cu ocazia repercutării sumelor corespunzătoare acestor taxe, plătite de o întreprindere privată care pune la dispoziție o infrastructură de distribuție a gazelor naturale, către o întreprindere care achiziționează serviciile sale?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 28 mai 2014 – C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Cauza C-257/14)

(2014/C 303/17)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamantă: C. van der Lans

Pârâtă: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Întrebările preliminare

- 1) Cum trebuie interpretată noțiunea de eveniment prevăzută la considerentul (14) al Regulamentului [nr. 261/2004 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91]?
- 2) Luând în considerare punctul 22 din Hotărârea Wallentin-Hermann ⁽²⁾, împrejurările excepționale, în sensul considerentului (14) al regulamentului, nu coincid cu cazurile citate cu titlu de exemplu în enumerarea cuprinsă în a doua teză a considerentului (14), pe care Curtea le califică drept evenimente la punctul 22 din hotărârea citată. Se poate considera că evenimentele precum cele vizate la punctul 22 din Hotărârea Wallentin-Hermann nu coincid cu evenimentul în sensul considerentului (14) al regulamentului?
- 3) Ce se înțelege prin noțiunea „împrejurări excepționale” care sunt circumscrise evenimentului „deficiențe neprevăzute care pot afecta siguranța zborului”, menționate în considerentului (14) al regulamentului și care, potrivit punctului 23 din Hotărârea Wallentin-Hermann, nu pot constitui ele însele, în calitate de deficiențe neprevăzute care pot afecta siguranța zborului, împrejurări excepționale, ci sunt, potrivit punctului 22 din hotărâre, doar susceptibile de a da naștere unor astfel de împrejurări?
- 4) Potrivit punctului 23 din Hotărârea Wallentin-Hermann, o problemă tehnică poate figura printre „deficiențele neprevăzute care pot afecta siguranța zborului”, fiind astfel un „eveniment” în sensul punctului 22 din Hotărârea Wallentin-Hermann. Potrivit aceluiași punct 23, împrejurările circumscrise acestui eveniment pot fi considerate excepționale dacă se raportează la un eveniment care nu este inerent exercitării normale a activităților operatorului de transport aerian și scapă de sub controlul efectiv al acestuia, având în vedere natura sau originea acelor evenimente; potrivit punctului 24 din Hotărârea Wallentin-Hermann, remediarea unei probleme tehnice cauzate de întreținerea defectuoasă este inerentă exercitării normale a activității operatorului de transport aerian; de aceea, potrivit punctului 25 din hotărârea citată, asemenea probleme tehnice nu pot constitui împrejurări excepționale. Din aceste considerații pare să rezulte că o problemă tehnică care ține de „deficiențe neprevăzute care pot afecta siguranța zborului” este în același timp un eveniment căruia îi pot fi circumscrise împrejurări excepționale și poate constitui el însuși o împrejurare excepțională. Ce interpretare trebuie dată punctelor 22-25 din Hotărârea Wallentin-Hermann, astfel încât această aparentă contradicție să fie înlăturată?
- 5) Sintagma „inerent exercitării normale a activităților operatorului de transport aerian” este interpretată de regulă în deciziile date în primă instanță drept „legat de activitățile normale ale transportatorului aerian” – ceea ce este, de altfel, o interpretare care corespunde termenului olandez „*inherent*” („inerent”) (versiune neautentică a hotărârii) – astfel încât, de exemplu, nici coliziunile cu păsări sau norii de cenușă nu pot fi considerate evenimente în sensul punctului 23 din Hotărârea Wallentin-Hermann. Altă jurisprudență evidențiază sintagma „și scapă de sub controlul efectiv al acestuia din cauza naturii sau a originii sale”, cuprinsă de asemenea la punctul 23 din hotărâre. Noțiunea „inerent” trebuie să fie interpretată astfel încât să includă numai evenimentele aflate sub controlul efectiv al operatorului de transport aerian?
- 6) În ce sens trebuie interpretat punctul 26 din Hotărârea Wallentin-Hermann sau cum trebuie interpretat acesta în lumina răspunsului Curții la întrebările 4 și 5?
- 7) a) Dacă la întrebarea 6 se răspunde că, în situația în care sunt cauzate de un eveniment care nu este inerent exercitării activității operatorului de transport aerian și scapă de sub controlul efectiv al acestuia, problemele tehnice care pot fi considerate drept deficiențe neprevăzute care pot afecta siguranța zborului constituie împrejurări excepționale care pot determina posibilitatea invocării articolului 5 alineatul (3) din regulament: aceasta înseamnă că o problemă tehnică survenită în mod spontan și care nu poate fi imputată unei întrețineri deficitare și nici nu a fost descoperită în timpul unei operațiuni obișnuite de întreținere (A-D checks și controalele zilnice menționate anterior în cadrul situației de fapt) poate sau, dimpotrivă, nu poate constitui o împrejurare excepțională – presupunând că nu putea fi descoperită în timpul operațiunilor obișnuite de întreținere -, întrucât nu se poate astfel identifica niciun eveniment în sensul prevăzut la punctul 26 și, prin urmare, nu se poate stabili nici dacă un astfel de eveniment este inerent exercitării activității operatorului de transport aerian și nici dacă se află sub controlul operatorului de transport aerian?

- b) Dacă la întrebarea 6 se răspunde că problemele tehnice care pot fi considerate drept deficiențe neprevăzute care pot afecta siguranța zborului reprezintă evenimente în sensul prevăzut la punctul 22 din hotărâre, iar problema tehnică a survenit în mod spontan, nu poate fi pusă pe seama unei întrețineri deficitare și nici nu a fost descoperită în timpul unei operațiuni obișnuite de întreținere (A-D checks și controalele zilnice menționate anterior), această problemă tehnică este sau nu este inerentă exercitării activității operatorului de transport aerian și se află sau nu se află sub controlul acestuia în sensul prevăzut la punctul 26 menționat anterior?
- c) Dacă la întrebarea 6 se răspunde că problemele tehnice care pot fi considerate drept deficiențe neprevăzute care pot afecta siguranța zborului reprezintă evenimente în sensul prevăzut la punctul 22 din hotărâre, iar problema tehnică a survenit în mod spontan, nu poate fi pusă pe seama unei întrețineri deficitare și nici nu a fost descoperită în timpul unei operațiuni obișnuite de întreținere (A-D checks și controalele zilnice menționate anterior), ce fel de împrejurări trebuie să se circumscrie acestei probleme tehnice și când se consideră că aceste împrejurări sunt excepționale pentru a putea fi invocate în sensul articolului 5 alineatul (3) din regulament?
- 8) O companie aeriană poate invoca împrejurări excepționale doar în cazul în care poate demonstra că anularea/întârzierea este cauzată de împrejurări excepționale care nu au putut fi evitate în pofida luării tuturor măsurilor rezonabile. Este corectă concluzia conform căreia luarea tuturor măsurilor rezonabile urmărește evitarea apariției împrejurărilor excepționale, iar nu luarea unor măsuri în vederea limitării întârzierii în cadrul intervalului de 3 ore menționat la articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) din regulament coroborat cu punctele 57-61 din Hotărârea Sturgeon și alții (C-402/07) ⁽³⁾?
- 9) În principiu, există două tipuri de măsuri de luat în considerare pentru a limita întârzierile cauzate de problemele tehnice la maxim 3 ore, și anume, pe de o parte, deținerea unui stoc de componente de schimb în mai multe locații din lume, așadar nu doar la aeroportul local al companiei aeriene, iar, pe de altă parte, transferul pasagerilor zborului întârziat. Pentru a stabili importanța stocului depozitat și amplasarea acestuia, companiile aeriene, inclusiv cele care intră doar parțial sub incidența regulamentului, pot avea în vedere uzanțele din lumea aviației?
- 10) Pentru a răspunde la întrebarea dacă au fost luate toate măsurile posibile pentru a limita întârzierea survenită ca urmare a problemelor tehnice care au incidență asupra deficiențelor care pot afecta siguranța zborului, instanța trebuie să țină cont de împrejurările care agravează urmările unei întârzieri cum ar fi, în speță, împrejurarea că, înainte de a se întoarce la aeroportul de origine, aeronava afectată de problemele tehnice trebuie să facă escală în mai multe aeroporturi, situație în care se poate acumula timp pierdut?

⁽¹⁾ JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

⁽²⁾ Hotărârea Wallentin-Hermann, C-549/07, EU:C:2008:771.

⁽³⁾ Hotărârea Sturgeon și alții, C-402/07 și C-432/07, EU:C:2009:716.

Recurs introdus la 3 iunie 2014 de Debonair Trading Internacional Ld^a împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 3 aprilie 2014 în cauza T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld^a/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Debonair Trading Internacional Ld^a (reprezentant: T. Alkin, Barrister)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurenței

Recurenta solicită Curții:

- 1) anularea punctului 2 din dispozitivul hotărârii, prin care s-a respins în rest acțiunea;
- 2) trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal în vederea unei reexaminări în conformitate cu aspectele de drept tranșate prin hotărârea Curții;
- 3) obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în cadrul procedurii în fața Tribunalului, cât și în cadrul procedurii în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta se întemeiază pe un motiv unic, și anume încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC ⁽¹⁾. În esență, aceasta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că a urmărit să limiteze condițiile în care poate apărea un risc de confuzie între o „familie” de mărci și o marcă ulterioară. Cu titlu subsidiar, recurenta susține că Tribunalul nu a efectuat o apreciere globală a riscului de confuzie, cu luarea în considerare a tuturor factorilor relevanți.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spania) la 5 iunie 2014 – Banco de Santander S.A.

(Cauza C-274/14)

(2014/C 303/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Banco de Santander S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (2) din Decizia 2011/5/CE a Comisiei din 28 octombrie 2009 privind amortizarea fiscală a Fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine nr. C 45/07 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că așteptarea legitimă – recunoscută în cuprinsul alineatului menționat și în termenii în care este definită – este aplicabilă în ceea ce privește deducerea amortizării fiscale a fondului comercial financiar prevăzut la articolul 12 alineatul (5) din TRLIS, în privința achizițiilor indirecte de titluri de participare în societăți holding nerezidente, efectuate prin achiziționarea directă a unei societăți holding nerezidente?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, Decizia C(2013) 4399 final din 17 iulie 2013, emisă în cadrul procedurii cu privire la ajutorul de stat SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP) – Amortizarea fiscală a Fondului comercial financiar în cazul achiziționării de titluri de participare în entități nerezidente, prin care se decide inițierea procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE, este nulă, ca urmare a încălcării articolului 108 TFUE și a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (actualul articol 108 TFUE) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ JO 2011, L 7, p. 48

⁽²⁾ JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 5 iunie 2014 –
Gmina Wrocław/Minister Finansów**

(Cauza C-276/14)

(2014/C 303/20)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurentă: Gmina Wrocław

Intimat: Minister Finansów

Întrebare preliminară

În lumina articolului 4 alineatul (2) coroborat cu articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, poate o unitate organizațională a unei municipalități (a unei autorități publice locale din Polonia) să fie supusă taxei pe valoarea adăugată, atunci când se angajează în alte activități sau operațiuni decât cele pe care le desfășoară în cadrul exercitării autorității publice în sensul articolului 13 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în pofida faptului că nu îndeplinește condiția autonomiei (independenței) prevăzută la articolul 9 alineatul (1) din această directivă?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 5 iunie 2014 –
PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek/Dyrektor Izby Skarbowej
w Łodzi**

(Cauza C-277/14)

(2014/C 303/21)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 punctul 1, articolul 4 alineatele (1) și (2), articolul 5 alineatul (1) și articolul 10 alineatele (1) și (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ (denumită în continuare „A șasea directivă”) trebuie interpretate în sensul că o acțiune realizată în împrejurări precum cele în discuție în cauza pendinte în fața instanței naționale, în care nici persoana impozabilă, nici autoritățile fiscale nu pot să stabilească identitatea adevăratului furnizor al bunului, reprezintă o livrare de bunuri?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: articolul 17 alineatul (2) litera (a), articolul 18 alineatul (1) litera (a) și articolul 22 alineatul (3) din A șasea directivă trebuie interpretate în sensul că se opun prevederilor naționale conform cărora – în anumite împrejurări, precum cele din litigiul pendinte în fața instanței naționale – persoana impozabilă nu are dreptul de deducere întrucât factura a fost emisă de o persoană care nu este adevăratul furnizor al bunului și nu sunt posibile stabilirea identității adevăratului furnizor al bunului și obligarea acestuia la plata impozitului sau nu este posibilă identificarea persoanei obligate la plată în temeiul articolului 21 alineatul (1) litera (c) din A șasea directivă ca urmare a faptului că a emis factura?

⁽¹⁾ JO 1977 L 145, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de 6 iunie 2014 – SC Enterprise Focused Solutions SRL/Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

(Cauza C-278/14)

(2014/C 303/22)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Alba Iulia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Pârât: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Întrebarea preliminară

Articolul 23 alineatul (8) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 ⁽¹⁾ poate fi interpretat în sensul că, atunci când autoritatea contractantă definește specificațiile tehnice ale produsului ce face obiectul contractului prin trimitere la o anumită marcă comercială, caracteristicile produsului echivalent oferit trebuie raportate doar la specificațiile tehnice ale produselor aflate în producție sau pot fi raportate și la produsele existente pe piață, dar a căror producție a încetat?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hannover (Germania) la 6 iunie 2014 –
Catharina Smets, Franciscus Vereijken/TUIfly GmbH**

(Cauza C-279/14)

(2014/C 303/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Catharina Smets, Franciscus Vereijken

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul nr. 261/2004 ⁽¹⁾, având în vedere considerentul (15), trebuie interpretat în sensul că producerea unei circumstanțe extraordinare care determină operatorul de transport aerian, după producerea acesteia, să devieze în mod deliberat zboruri și să recupereze mai întâi zborurile afectate direct de circumstanța extraordinară poate justifica o întârziere în sensul articolului 5 din regulament și exonera operatorul de transport aerian de obligația de compensare în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 261/2004 față de pasagerul al cărui zbor este efectuat abia după înlăturarea circumstanței menționate și după ce toate zborurile au putut fi recuperate?
- 2) În acest context, articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că operatorul de transport aerian care efectuează zboruri în sistem de rotație a luat toate măsurile posibile și prin urmare este exonerat de obligația sa de compensare în cazul în care transportă mai întâi pasageri al căror zbor este deja întârziat în mod considerabil ca urmare directă a unei circumstanțe extraordinare cu aparatele utilizate în principiu în cadrul rotației?
- 3) Ținând seama de considerentul (15), trebuie să se considere că numai avionul afectat în mod direct de grevă poate fi vizat de circumstanțe extraordinare care pot privi unul sau mai multe zboruri sau sfera se extinde la mai multe avioane?
- 4) În cadrul măsurilor posibile prevăzute la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004, se permite companiei aeriene să utilizeze avioane neafectate în vederea minimizării consecințelor grevei pentru pasagerii direct afectați, repartizând astfel consecințele unei greve asupra mai multor avioane și pasageri?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Gyulai Törvényszék (Ungaria) la 11 iunie 2014 –
Eurospeed Ltd/Szegedi Törvényszék**

(Cauza C-287/14)

(2014/C 303/24)

Limba de procedură: maghiară

Instanța de trimitere

Gyulai Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Eurospeed Ltd

Pârât: Szegedi Törvényszék

Întrebările preliminare

- 1) Faptul că subiectul căruia îi revine obligația de reparare a prejudiciului cauzat printr-o încălcare a dreptului Uniunii este statul membru exclude, în vederea soluționării unei acțiuni în despăgubire introduse în acest temei, aplicarea normelor în materie de răspundere în ceea ce privește organul statului care a săvârșit efectiv încălcarea?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 ⁽¹⁾ exclude adoptarea de către statul membru a unor dispoziții care, în ipoteza încălcării obligațiilor reglementate de regulamentul menționat, prevăd consecințe juridice aplicabile conducătorului auto care a săvârșit efectiv încălcarea, în plus sau în locul întreprinderii de transport?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, se poate considera că o decizie a unei instanțe naționale de contencios administrativ care, în loc să se întemeieze pe articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006, se întemeiază pe dispoziții de drept intern contrare acestei prevederi este vădit contrară dreptului Uniunii?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 61/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 102, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 214).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Timiș (România) la data de 12 iunie 2014 –
Silvia Ciup/Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara**

(Cauza C-288/14)

(2014/C 303/25)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Timiș

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Silvia Ciup

Pârâtă: Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

Întrebarea preliminară

Principiile echivalenței și efectivității remediilor pentru încălcările dreptului Uniunii Europene, statuate în jurisprudența Curții, precum și dreptul de proprietate, instituit de articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pot fi interpretate ca opunându-se unor dispoziții de drept intern care amână, prin eşalonare pe o durată de 5 ani, restituirea taxelor percepute cu încălcarea dreptului comunitar și a dobânzilor fiscale aferente acestora, dispuse prin hotărâri judecătorești devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015?

**Recurs introdus la 12 iunie 2014 de Faci SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din
20 martie 2014 în cauza T-46/10, Faci SpA/Comisia Europeană**

(Cauza C-291/14 P)

(2014/C 303/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Faci SpA (reprezenți: Messrs S. Piccardo, avocat, S. Crosby, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 20 martie 2014 în cauza T-46/10 sau
- cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea substanțială a amenzii aplicate reclamantei sau
- trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare sau
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în primă instanță și în cadrul prezentului recurs;

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului din 20 martie 2014 în cauza T-46/10. Prin această hotărâre, Curtea a respins acțiunea formulată de recurentă, la 28 ianuarie 2010, împotriva Deciziei C (2009) 8682 final a Comisiei din 11 noiembrie 2009 privind o procedură de aplicare a articolul 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul SEE (cazul COMP/C.38.589 – stabilizatori termici) ⁽¹⁾.

Recurenta invocă două motive.

Prin intermediul primului motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a examinat gravitatea încălcării după luna noiembrie 1996, în funcție de natura înțelegerii, omițând astfel să ia în considerare toate împrejurările relevante pentru calculul amenzii aplicate recurente și că, în consecință, acesta a încălcat punctul 20 din Orientările privind calcularea amenzilor (2006) și/sau articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽²⁾ și articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul nu a efectuat un control jurisdicțional efectiv și temeinic asupra deciziei, în măsura în care a afirmat, fără a examina faptele, că recurenta a avut un comportament identic cu cel al celorlalte societăți implicate, cu excepția faptului că a pus în aplicare mai puțin riguros înțelegerea, și în măsura în care a respins în lipsa oricărei aprecieri, motivul întemeiat pe faptul că concurența a fost denaturată nelegal în defavoarea recurente, ca urmare a aplicării punctului 35 din orientări unui concurent, și anume societății Bärlocher.

⁽¹⁾ JO C 307, 12.11.2010, p. 9

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Obersten Gerichtshofs (Austria) la 13 iunie 2014 –
Gebhart Hiebler/Walter Schlagbauer**

(Cauza C-293/14)

(2014/C 303/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Obersten Gerichtshofs

Părțile din procedura principală

Reclamant: Gebhart Hiebler

Pârât: Walter Schlagbauer

Întrebările preliminare

- 1) În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (i) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽¹⁾, întreaga activitate profesională a unui coșar este exclusă din domeniul de aplicare al directivei având în vedere că coșarii îndeplinesc inclusiv atribuții specifice autorității de prevenire a incendiilor (inspecția periodică a riscurilor de incendiu, avize pentru lucrări de construcție etc.)?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Dispozițiile dreptului național potrivit cărora, în principiu, autorizația de exercitare a activității de coșar este limitată la o anumită „zonă de coșerit” sunt compatibile cu articolul 10 alineatul (4) și cu articolul 15 alineatul (1), alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) din Directiva 2006/123/CE?

⁽¹⁾ JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 16 iunie 2014 – DOW
Benelux și alții/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu**

(Cauza C-295/14)

(2014/C 303/28)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamante: DOW Benelux, Esso Nederland BV en ExxonMobil Chemical Holland BV, Kuwait Petroleum Europoort BV, Rütgers Resins BV en Koppers Netherlands BV, Yara Sluiskil BV, BP Raffinaderij Rotterdam BV, Zeeland Refinery NV, ESD-SIC BV, DSM Delft Permit BV, SABIC Innovative Plastics BV, Shell Nederland Raffinaderij BV en Shell Nederland Chemie BV, Akzo Nobel Chemicals BV en Akzo Nobel Industrial Chemicals BV, Emerald Kalama Chemical BV, Nedmag Industries Mining & Manufacturing Holding BV, Rosier Nederland BV, Nederlandse Aardolie Maatschappij BV, Tata Steel IJmuiden BV, Chemelot Site Permit BV, Eska Graphic Board BV, Koch HC Partnership BV

Pârât: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 263 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că operatorii unor instalații pentru care, începând cu anul 2013, s-au aplicat normele cu privire la comercializarea cotelor de emisie prevăzute în Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78), cu excepția operatorilor de instalații în sensul prevăzut la articolul 10a alineatul (3) din directivă și a instalațiilor nou intrate, ar putea solicita fără nicio îndoială Tribunalului anularea Deciziei 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27), în măsura în care prin aceasta se stabilește factorul de corecție transsectorial uniform?
- 2) Având în vedere că prin Decizia 2013/448/UE se stabilește factorul de corecție transsectorial uniform, această decizie este nevalidă pentru motivul că nu a fost emisă potrivit procedurii de reglementare cu control prevăzute la articolul 10a alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE?
- 3) Având în vedere că articolul 15 din Decizia 2011/278/UE a Comisiei de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, p. 1) interzice ca la stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform să se ia în calcul emisiile producătorilor de energie electrică, acest articol încalcă dispozițiile articolului 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE? În cazul unui răspuns afirmativ, ce consecințe produce această încălcare asupra Deciziei 2013/448/UE?
- 4) Având în vedere că prevede stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform, Decizia 2013/448/UE este nevalidă pentru motivul că se bazează pe date transmise în aplicarea dispozițiilor articolului 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, fără să fi fost adoptate prevederile menționate în acest alineat (2), în temeiul articolului 14 alineatul (1) din această directivă?
- 5) Având în vedere că prevede stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform, Decizia 2013/448/UE încalcă în special articolul 276 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽¹⁾ pentru motivul că cantitățile de emisii și de cote de emisii care sunt determinante pentru calcularea factorului de corecție sunt indicate doar parțial în decizie?
- 6) Având în vedere că prevede stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform, Decizia 2013/448/UE încalcă în special articolul 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene pentru motivul că acest factor de corecție a fost stabilit pe baza unor date pe care operatorii instalațiilor care au fost incluse în comercializarea cotelor de emisii nu le-au putut cunoaște?

⁽¹⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 17 iunie 2014 – Dr. Rüdiger Hobohm/Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

(Cauza C-297/14)

(2014/C 303/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Dr. Rüdiger Hobohm

Pârâți: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Întrebările preliminare

Potrivit articolului 15 alineatul (1) litera (c) a doua teză coroborat cu articolul 16 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 44/2001⁽¹⁾ al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, un consumator poate introduce o acțiune înaintea instanței din locul unde își are domiciliul împotriva unui partener contractual care desfășoară activități comerciale sau profesionale în alt stat membru al Uniunii Europene, în situația în care contractul care face obiectul acțiunii nu intră în mod nemijlocit în sfera de acțiune a unei astfel de activități a partenerului contractual direcționate spre statul membru în care este domiciliat consumatorul, însă servește realizării obiectivului economic urmărit printr-un alt contract încheiat anterior de părți și executat deja, care intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor citate anterior?

⁽¹⁾ JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 16 iunie 2014 – Alain Laurent Brouillard/Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge

(Cauza C-298/14)

(2014/C 303/30)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Alain Laurent Brouillard

Pârât: Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 45 și 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și Directiva 2005/36/CE din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se aplică într-o situație în care un resortisant de cetățenie belgiană, care are reședința în Belgia și care nu a desfășurat o activitate profesională în alt stat membru, se prevează în susținerea cererii sale de participare la un concurs pentru ocuparea unor posturi de referenți juridici la Cour de cassation din Belgia de o diplomă eliberată de o universitate franceză, și anume o diplomă de master în drept, economie, gestiune, cu finalitate profesională, mențiune drept privat, specialitate jurist-lingvist, eliberată la 22 noiembrie 2010 de Universitatea franceză din Poitiers?
- 2) Funcția de referent juridic la Cour de cassation din Belgia, pentru care articolul 259duodécies din Codul judiciar prevede că numirea este subordonată condiției de a fi doctor sau licențiat în drept, este o profesie reglementată în sensul articolului 3 din Directiva 2005/36, citată anterior, din 7 septembrie 2005?

- 3) Funcția de referent juridic la Cour de cassation, ale cărei atribuții sunt definite de articolul 135bis din Codul judiciar, reprezintă o încadrare în administrația publică în sensul articolului 45 alineatul (4) TFUE, iar aplicarea articolelor 45 și 49 TFUE, precum și a Directivei 2005/36 din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale este, prin urmare, exclusă de articolul 45 alineatul (4), citat anterior?
- 4) În cazul în care articolele 45 și 49 TFUE, precum și Directiva 2005/36 din 7 septembrie 2005 sunt aplicabile în speță, aceste norme trebuie interpretate în sensul că se opun ca juriul de recrutare de referenți juridici la Cour de cassation să condiționeze participarea la acest concurs de deținerea unei diplome de doctor sau de licență în drept acordată de o universitate belgiană sau de recunoașterea, de către Communauté française, competentă în domeniul educației, a echivalării academice a diplomei de master, eliberată reclamantului de Universitatea franceză din Poitiers, cu un grad de doctor, de licențiat sau de master în drept acordat de o universitate belgiană?
- 5) În cazul în care articolele 45 și 49 TFUE, precum și Directiva 2005/36 din 7 septembrie 2005 sunt aplicabile în speță, aceste norme trebuie interpretate în sensul că impun juriului de recrutare de referenți juridici la Cour de cassation să compare calificările reclamantului, care rezultă din diplomele sale, precum și din experiența sa profesională, cu cele pe care le implică gradul de doctor sau de licențiat în drept, acordat de o universitate belgiană și, dacă este cazul, să îi impună o măsură compensatorie prevăzută la articolul 14 din Directiva 2005/36?

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22 Ediție specială 05/vol. 8, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 20 iunie 2014 –
Imtech Marine Belgium NV/Radio Hellenic SA**

(Cauza C-300/14)

(2014/C 303/31)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Apelantă: Imtech Marine Belgium NV

Intimată: Radio Hellenic SA

Întrebările preliminare

- 1) Faptul că Regulamentul (CE) nr. 805/2004 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate nu este aplicat în mod direct reprezintă o încălcare a dispozițiilor articolului 288 (versiunea consolidată) din Tratatul din 25 martie 1957 privind funcționarea Uniunii Europene, în măsura în care

— legiuitorul belgian a omis să transpună acest regulament în dreptul belgian și

— a omis – în pofida faptului că dreptul belgian prevede opoziția și apelul – să instituie procedura de revizuire?

- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: având în vedere că un regulament produce efecte în mod nemijlocit, ce se înțelege prin „revizuire a hotărârii” în sensul prevăzut de articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 [...] Este necesar să se prevadă o procedură de revizuire numai în cazul în care notificarea sau comunicarea unei citații sau a unui act de sesizare a instanței s-a efectuat prin una dintre modalitățile prevăzute la articolul 14 din Regulamentul 805/2004, și anume fără confirmare de primire? Prin instituirea procedurii de opoziție prevăzute la articolul 1047 și următoarele din Codul judiciar belgian (Belgisch Gerechtelijk Wetboek) și a procedurii apelului prevăzute la articolul 1050 și următoarele din Codul judiciar belgian, dreptul belgian nu oferă garanții suficiente pentru a îndeplini criteriile „procedurii de revizuire” prevăzute la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul 805/2004?
- 3) Dispozițiile articolului 50 din Codul judiciar belgian, potrivit cărora termenele de decădere menționate la articolul 860 alineatul 2, la articolul 55 și la articolul 1048 din Codul judiciar belgian pot fi prelungite în caz de forță majoră sau ca urmare a unor circumstanțe extraordinare independente de voința persoanei interesate, oferă o protecție suficientă în sensul articolului 19 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 805/2004?
- 4) Certificarea ca titlu executoriu european pentru creanțele necontestate reprezintă o hotărâre judecătorească care trebuie solicitată printr-un act de sesizare a instanței? În caz afirmativ, judecătorul trebuie să certifice hotărârea ca titlu executoriu european, iar greșierul trebuie să elibereze certificatul de titlu executoriu european? În caz negativ, certificarea ca titlu executoriu european poate să fie o atribuție a greșierului?
- 5) În cazul în care certificarea ca titlu executoriu european nu reprezintă o hotărâre judecătorească, solicitantul care nu a solicitat un titlu executoriu european printr-un act de sesizare a instanței poate solicita ulterior greșierului – și anume după ce hotărârea a devenit definitivă – certificarea ca titlu executoriu european?

(¹) JO L 143, p. 15, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 3.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgerichts (Germania) la 24 iunie 2014 –
Pfothenhilfe-Ungarn e.V./Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche
Räume des Landes Schleswig-Holstein**

(Cauza C-301/14)

(2014/C 303/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgerichts

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pfothenhilfe-Ungarn e.V.

Pârât: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Intervenient: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Întrebările preliminare

- 1) Poate fi vorba despre un transport de animale care nu are legătură cu o activitate economică, în sensul articolului 1 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1/2005 ⁽¹⁾, în cazul în care acest transport este efectuat de o asociație de protecție a animalelor recunoscută ca fiind de interes general și are ca obiectiv plasarea câinilor fără stăpân la terți în schimbul unei taxe („taxă simbolică”) a cărei valoare este
 - a) mai mică decât cheltuielile efectuate de asociație pentru animal, transport și plasare sau doar acoperă aceste cheltuieli,
 - b) mai mare decât cheltuielile efectuate, însă câștigul este utilizat pentru a finanța cheltuielile rămase neacoperite, efectuate pentru plasarea altor animale fără stăpân, cheltuielile pentru animalele fără stăpân sau alte proiecte privind protecția animalelor?
- 2) Este vorba despre un operator angrenat în schimburi intracomunitare, în sensul articolului 12 din Directiva 90/425/CEE ⁽²⁾, în cazul în care o asociație de protecție a animalelor recunoscută ca fiind de interes general transportă câini fără stăpân în Germania și îi plasează la terți în schimbul unei taxe („taxă simbolică”) a cărei valoare este
 - a) mai mică decât cheltuielile efectuate de asociație pentru animal, transport și plasare sau doar acoperă aceste cheltuieli,
 - b) mai mare decât cheltuielile efectuate, însă câștigul este utilizat pentru a finanța cheltuielile rămase neacoperite, efectuate pentru plasarea altor animale fără stăpân, cheltuielile pentru animalele fără stăpân sau alte proiecte privind protecția animalelor?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului (JO L 3, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 62, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne (JO L 224, p. 29, Ediție specială 03/vol. 08, p. 53).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 25 iunie 2014 – Direktor na Agentsia „Mitnitsi”/„Biovet” AD

(Cauza C-306/14)

(2014/C 303/33)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurent: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

Intimat: „Biovet AD”

Întrebările preliminare

- 1) Ce semnificație are termenul „proces de prelucrare” în cadrul articolului 27 alineatul (2) litera (d) din Directiva 92/83/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice, iar această noțiune include curățarea și/sau dezinfectia ca procese pentru atingerea anumitor nivele de curățenie impuse de bunele practici de fabricație a medicamentelor?

- 2) Articolul 27 alineatul (2) litera (d) din Directiva 92/83 permite ca, după ce statele membre au reglementat scutirea de la plata accizei armonizate a alcoolului, cu condiția ca acesta să fie utilizat într-un proces de prelucrare și produsul final să nu conțină alcool, să se introducă o normă potrivit căreia, în scopul aplicării acestei scutiri, să se considere că alcoolul utilizat pentru curățare nu este utilizat în cadrul procesului de prelucrare?
- 3) Având în vedere principiul securității juridice și principiul încrederii legitime, se poate introduce o ficțiune cum este cea stabilită la articolul 22 alineatul 7 ZADS, cu efect imediat (și anume fără a prevedea o perioadă corespunzătoare pentru adaptarea comportamentului operatorilor economici), care să restrângă, în cadrul unei scutiri introduse de statul membru în mod discreționar, rambursarea accizelor către persoanele impozabile pentru alcoolul utilizat ca produs de curățenie?

⁽¹⁾ JO L 316, p. 21.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Ráckevei Járásbíróság (Ungaria) la 1 iulie 2014 – Banif Plus
Bank Zrt./Lantos Márton și Lantos Mártonné**

(Cauza C-312/14)

(2014/C 303/34)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Ráckevei Járásbíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Banif Plus Bank Zrt.

Pârâți: Lantos Márton, Lantos Mártonné

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie să se considere că, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 2 (servicii și activități de investiții) și punctul 17 (instrumente financiare), precum și cu anexa I secțiunea C punctul 4 (tranzacții valutare la termen, instrumente derivate) din Directiva [2004/39/CE] ⁽¹⁾, oferta adresată clientului unei tranzacții (pe cursul de schimb) – care, sub forma juridică a unui contract de împrumut în valută, constă într-o vânzare la vedere, la momentul predării fondurilor și la termen, la momentul rambursării, care se execută prin conversia în forinți a unei sume înregistrate în valută și care expune împrumutul clientului efectelor și riscurilor (riscul valutar) de pe piața de capital– constituie un instrument financiar?
- 2) Trebuie să se considere că, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 6 (tranzacționare în cont propriu) și cu anexa I secțiunea A punctul 3 (tranzacționarea în cont propriu) din Directiva 2004/39/CE, realizarea unei activități de tranzacționare în cont propriu reprezintă un serviciu sau o activitate de investiție, în raport cu instrumentul financiar descris la prima întrebare?
- 3) Este necesar ca instituția financiară să efectueze verificarea caracterului adecvat, impusă prin articolul 19 alineatele (4) și (5) din directivă, având în vedere că tranzacția valutară la termen –care reprezintă un serviciu de investiții privind instrumente financiare derivate– a fost propusă în cadrul altui produs financiar (și anume un contract de împrumut) și că instrumentul derivat constituie în sine un instrument financiar complex? Trebuie să se considere că articolul 19 alineatul (9) din directivă nu este aplicabil, având în vedere că riscurile asumate de client cu privire la împrumut și la instrumentul financiar sunt fundamental diferite, și, prin urmare, evaluarea caracterului adecvat este indispensabilă, în măsura în care tranzacția conține un instrument derivat?

- 4) Eludarea articolului 19 alineatele (4) și (5) din directivă conduce la declararea nulității contactului de împrumut încheiat între bancă și client?

(¹) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, p. 1, Ediție specială 6/vol.8, p. 247)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgerichts Rüsselsheim (Germania) la 2 iulie 2014 –
Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock/Condor Flugdienst GmbH**

(Cauza C-316/14)

(2014/C 303/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgerichts Rüsselsheim

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Pârâtă: Condor Flugdienst GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie calificate drept împrejurări excepționale, în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 (¹), acțiunile terților care acționează pe proprie răspundere și cărora li s-au delegat funcții specifice operațiunilor unui transportator aerian?
- 2) În ipoteza în care prima întrebare primește un răspuns pozitiv, prezintă relevanță cine (companie aeriană, operator aeroportuar etc.) a încredințat sarcinile terțului?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Acțiune introdusă la 2 iulie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-317/14)

(2014/C 303/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Enegren și D. Martin, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, impunând candidaților la posturi în serviciile locale din regiunile de limbă franceză sau de limbă germană, din ale căror diplome sau certificate nu rezultă că și-au terminat studiile în limba vizată, să obțină certificatul eliberat de SELOR, după ce au reușit la examenul organizat de acest organism, ca singur mijloc de a dovedi cunoștințele lingvistice pentru a avea acces la aceste posturi, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 45 TFUE și al Regulamentului (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii ⁽¹⁾;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Cerința unui mijloc de probă unic pentru a atesta cunoștințe lingvistice, enunțată în legislația belgiană, drept condiție prealabilă pentru accesul la posturile care trebuie ocupate în serviciile publice locale ale regiunilor de limbă franceză sau de limbă germană, pentru candidații pentru care nu rezultă din diplomele lor că și-au terminat studiile în limba vizată, ar constitui o discriminare interzisă de articolul 45 TFUE, precum și de Regulamentul (UE) nr. 492/2011.

⁽¹⁾ JO L 141, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Gyulai Közigazgatási și Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 8 iulie 2014 – Szemerey Gergely/Mezőgazdasági și Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Cauza C-330/14)

(2014/C 303/37)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Szemerey Gergely

Pârât: Mezőgazdasági și Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Întrebările preliminare

- 1) Principiul flexibilității și principiul posibilității de modificare în sensul [considerentului] (20) al Regulamentului (CE) nr. 796/2004 ⁽¹⁾, al [considerentului] (27) al aceluiași regulament sau ale [considerentelor] (18), (23) și (26) ale Regulamentului (CE) nr. 1122/2009 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale potrivit căreia, în cazul cultivării unui soi de plante rar, trebuie să se anexeze la cererea de plată certificatul privind soiul de plante rar, având în vedere practica administrativă potrivit căreia certificatul poate fi solicitat doar anterior cererii de plată, între 2 și 15 aprilie 2010, și potrivit căreia acesta trebuie anexat concomitent cu depunerea cererii unice, iar această legislație nu permite remedierea neregularității cererii prin invocarea lipsei certificatului?
- 2) Este compatibilă această dispoziție cu obligația unui stat membru de a nu compromite obiectivele politicii agricole comune sau se poate aprecia că exercitarea efectivă a dreptului la ajutor de către agricultorii care cultivă plante rare, derivat din dreptul Uniunii, a devenit imposibilă sau excesiv de dificilă sau imprevizibilă în anul 2010, odată cu modificarea legislativă [modificarea introdusă prin articolul 43 alineatul 6 din ordinul 61/2009 (din 14 mai 2009) al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pus în aplicare prin Regulamentul nr. 31/2010 (din 30 martie 2010) al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale]?

- 3) Este contrară considerentului (57) al Regulamentului (CE) nr. 796/2004 sau considerentului (75) al Regulamentului (CE) nr. 1122/2009 și, în special, principiului proporționalității, practica administrativă potrivit căreia, în cazul lipsei certificatului privind soiul de plante rar, se impune o sancțiune pentru supradecларare care vizează întreaga cerere, fără a aprecia intenția, neglijența sau circumstanțele, chiar dacă, altminteri, cererea de plată îndeplinește cerințele pentru acordarea ajutorului, raportat la întreaga suprafață a terenului, iar agricultorul cultivă planta declarată pe suprafața declarată?
- 4) Sunt aplicabile cauzele de excludere prevăzute la [considerentul] (67) sau (71) ale Regulamentului (CE) nr. 796/2004 și la considerentul (75) al Regulamentului (CE) nr. 1122/2009, în cazul în care agricultorul invocă o practică administrativă contrară sau necorespunzătoare drept circumstanță excepțională și susține că eroarea sa a fost cauzată, în tot sau în parte, de practica organismului administrativă
- 5) Notificarea acceptată a unui caz de forță majoră privind pierderea totală a culturii de către agricultor (însămânțarea) poate fi considerată drept o informație corectă în sensul [considerentului] (67) al Regulamentului (CE) nr. 796/2004 și al [considerentului] (93) al Regulamentului (CE) nr. 1122/2009, care scutește agricultorul de obligația de prezentare a certificatului privind soiul de plante rar și, prin urmare, conduce la neaplicarea sancțiunilor dispuse în raport cu întreaga cerere?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO L 316, p. 65).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 8 iulie 2014 – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma/Republika Slovenija – Ministrstvo za finance

(Cauza C-331/14)

(2014/C 303/38)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Recurrent: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Intimat: Republika Slovenija – Ministrstvo za finance

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 2 punctul 1 și ale articolului 4 alineatul (1) din A șasea directivă ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele din prezenta cauză – în care o persoană cumpără terenuri în calitate de persoană fizică, fără a i se aplica, în acest context, TVA-ul aferent intrărilor, și ulterior construiește pe aceste terenuri ca întreprinzător independent un centru comercial, apoi înregistrează ca imobilizări ale întreprinderii sale pe baza normelor contabile naționale numai o parte a terenurilor pe care construiește centrul comercial, pentru ca ulterior să vândă acest centru împreună cu toate terenurile beneficiarului clădirii construite – trebuie să se considere că o astfel de persoană, prin însuși faptul că nu înregistrează terenurile ca imobilizări ale întreprinderii sale, nu include aceste terenuri în sistemul TVA-ului și, așadar, la momentul vânzării acestora, nu este persoană impozabilă obligată să calculeze și apoi să achite TVA-ul aferent ieșirilor?

⁽¹⁾ A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (77/388/CEE), JO L 145, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Mons (Belgia) la 9 iulie 2014 – État belge/ Nathalie De Fruytier

(Cauza C-334/14)

(2014/C 303/39)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Reclamant: État belge

Pârâtă: Nathalie De Fruytier

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) literele (b) și (c) din A șasea directivă TVA ⁽¹⁾ se opune ca un transport de prelevări și de organe în vederea efectuării de analize medicale ori de îngrijiri medicale sau terapeutice, realizat de un terț independent ale cărui prestații fac obiectul rambursărilor efectuate de organismele de asigurări sociale în beneficiul clinicilor și laboratoarelor, să fie scutit de TVA cu titlu de prestație conexă prestațiilor de natură medicală, și anume o prestație care are ca scop să diagnosticheze, să trateze și, în măsura posibilului, să vindece boli sau probleme de sănătate?
- 2) O activitate de transport de prelevări și de organe în vederea efectuării de analize medicale ori de îngrijiri medicale sau terapeutice, desfășurată de un terț independent ale cărui prestații fac obiectul rambursărilor efectuate de organismele de asigurări sociale în beneficiul clinicilor și laboratoarelor, în vederea realizării de analize medicale, poate beneficia de scutirea de taxă în conformitate cu articolul 13 secțiunea A alineatul (1) literele (b) și (c) din A șasea directivă TVA?
- 3) Noțiunea de alte instituții de natură similară recunoscute în mod corespunzător, prevăzută la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (b) din A șasea directivă, trebuie interpretată în sensul că include societățile private ale căror prestații constau în transportul de prelevări de origine umană în vederea efectuării unor analize indispensabile pentru atingerea scopurilor terapeutice urmărite de spitale și centre de tratament medical?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, 13.6.1977, p. 1).

TRIBUNALUL

Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 iulie 2014 – Deza/ECHA

(Cauza T-189/14 R)

[„Măsuri provizorii — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de ECHA care conțin informații transmise de o întreprindere în cadrul cererii acesteia de autorizare a utilizării unei substanțe chimice — Decizie prin care se acordă unui terț accesul la documente — Cerere de suspendare a executării — Urgență — Fumus boni juris — Evaluare comparativă a intereselor”]

(2014/C 303/40)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republica Cehă) (reprezentant: P. Dejl, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: A. Iber, M. Heikkilä și T. Zbihlejš, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării deciziei ECHA din 24 ianuarie 2014 privind divulgarea anumitor informații transmise de reclamantă în cadrul procedurii privind cererea de autorizare a utilizării substanței chimice di(2-etilhexil)ftalat (DEHP)

Dispozitivul

- 1) Suspendă executarea deciziei AFA-C-0000004274-77-09/F a Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) din 24 ianuarie 2014, în măsura în care prin aceasta se acordă unui terț, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, accesul la o versiune a raportului de securitate chimică și a analizei alternativelor de substituție cu privire la substanța di(2-etilhexil)ftalat (DEHP) mai detaliată decât versiunea care cuprinde ocultările precizate în cererea de măsuri provizorii și care figurează în anexele A.4.5 și A.4.6 la această cerere, cu excepția, pe de o parte, a informațiilor referitoare la clasificarea și la etichetarea substanțelor și, pe de altă parte, a datelor care privesc în mod specific și exclusiv Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. și Vinyloop Ferrara S.p.A.
- 2) Somează ECHA să se abțină de la divulgarea:
 - raportului de securitate chimică și a analizei alternativelor de substituție cu privire la substanța di(2-etilhexil)ftalat (DEHP) vizate la punctul 1 din prezentul dispozitiv, într-o versiune mai detaliată decât cea definită la punctul 1 menționat;
 - rapoartelor de securitate chimică și a analizelor alternativelor de substituție cu privire la substanța di(2-etilhexil)ftalat (DEHP) prezentate de Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn și Vinyloop Ferrara și care fac obiectul deciziilor AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F și AFA-C-0000004151-87-08/F ale ECHA din 24 ianuarie 2014, în măsura în care aceste documente sunt identice cu cele protejate conform punctului 1 din prezentul dispozitiv.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2014 – Wine in Black/OAPI – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)**(Cauza T-420/14)**

(2014/C 303/41)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Wine in Black GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: A. Bauer și V. Ahmann, avocați)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Quinta do Noval – Vinhos, SA (Pinhão, Portugalia)**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea în totalitate a deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 martie 2014 în cauza R 1601/2013-1;
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* reclamanta*Marca comunitară vizată:* marca verbală „Wine in Black” pentru produse și servicii din clasele 33, 35 și 42 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 949 071*Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției:* Quinta do Noval – Vinhos, SA*Marca sau semnul invocat:* marca verbală „NOVAL BLACK” pentru produse din clasa 33*Decizia diviziei de opoziție:* admite opoziția*Decizia camerei de recurs:* respinge calea de atac*Motivele invocate:* încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009**Acțiune introdusă la 11 iunie 2014 – Viscas/Comisia****(Cauza T-422/14)**

(2014/C 303/42)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Viscas Corporation (Tokyo, Japonia) (reprezentant: J.-F. Bellis, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în măsura în care în aceasta se constată săvârșirea unei încălcări în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2001 și 28 ianuarie 2009;

- anularea sau reducerea cuantumului amenzii aplicate și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei Comisiei C(2014) 2139 final din 2 aprilie 2014 în cazul AT.39610 – Cabluri electrice.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul și al doilea motiv sunt întemeiate pe săvârșirea de către Comisie a unei erori întrucât a concluzionat că reclamanta a participat la încălcare în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2001 și 28 ianuarie 2009.
2. Al treilea și al patrulea motiv sunt întemeiate pe faptul că aplicarea de către Comisie a punctului 18 din Orientările privind calcularea amenzilor ⁽¹⁾ încalcă principiile proporționalității și protecției egale întrucât (i) acordă un beneficiu disproporționat producătorilor europeni de cabluri electrice și (ii) nu recunoaște diferențele semnificative dintre diverșii producători în ceea ce privește gravitatea încălcării.
3. Al cincilea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori întrucât, în vederea stabilirii amenzii care urma să fie aplicată, a atribuit reclamantei vânzările efectuate de acționarii acesteia.
4. Al șaselea motiv este întemeiat pe majorarea eronată de către Comisie a proporției valorii vânzărilor care trebuie luată în considerare pe baza cotelor de piață cumulate ale părților.
5. Al șaptelea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori întrucât nu a aplicat o reducere pentru circumstanțe atenuante.
6. Prin intermediul celui de al optulea motiv, reclamanta solicită exercitarea de către Tribunal a competenței sale de fond și reducerea substanțială a amenzii.

⁽¹⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO 2006 C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

Acțiune introdusă la 11 iunie 2014 – ClientEarth/Comisia

(Cauza T-424/14)

(2014/C 303/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ClientEarth (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: O. Brouwer, F. Heringa și J. Wolfhagen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei de respingere a cererii de acces la documentele solicitate de reclamantă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, astfel cum a fost comunicată reclamantei la 3 aprilie 2014 printr-o scrisoare cu numărul de referință SG.B.4/LR/rc – sg.dsg2.b.4(2014) 1028887;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantei în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv a celor efectuate de eventuali intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei de respingere a cererii de acces la Raportul Comisiei privind evaluarea impactului, precum și la avizul Comitetului de evaluare a impactului privind accesul la justiție în probleme de mediu privind punerea în aplicare a celui de al treilea pilon al Convenției de la Aarhus în dreptul Uniunii Europene și în dreptul statelor membre.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ nu este aplicabil și că Comisia nu a motivat decizia. Reclamanta susține că Comisia a interpretat în mod greșit și a invocat în mod eronat excepția de la accesul la documente prevăzută la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf întrucât ar trebui să se facă distincție între documentele solicitate și procesul decizional al Comisiei. Reclamanta susține în continuare că Comisia nu a motivat de ce articolului 4 alineatul (3) primul paragraf este aplicabil.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe aplicarea greșită a articolului 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 și pe lipsa motivării. Reclamanta susține că chiar dacă articolul 4 alineatul (3) primul paragraf ar fi aplicabil, Comisia nu a dovedit că divulgarea documentelor solicitate ar aduce atingere procesului decizional și nu a oferit o explicație specială în această privință.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe aplicarea greșită a criteriului interesului public superior prevăzut la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 și pe lipsa motivării. Reclamanta susține că chiar dacă articolul 4 alineatul (3) primul paragraf ar fi aplicabil, Comisia a aplicat în mod greșit și a interpretat în mod eronat criteriul evaluării interesului public superior și nu a dovedit că nu exista un interes public superior care favoriza divulgarea documentelor solicitate. Reclamanta arată în continuare că Comisia nu a motivat suficient în această privință.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 11 iunie 2014 – ClientEarth/Comisia

(Cauza T-425/14)

(2014/C 303/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ClientEarth (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: O. Brouwer, F. Heringa și J. Wolfhagen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei de respingere a cererii de acces la documentele solicitate de reclamantă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, astfel cum a fost comunicată reclamantei la 1 aprilie 2014 printr-o scrisoare cu numărul de referință SG.B.4/LR/rc – sg.dsg2.b.4(2014) 1029188;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantei în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv a celor efectuate de eventuali intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei de respingere a cererii de acces la raportul Comisiei privind evaluarea impactului, precum și la avizul Comitetului de evaluare a impactului privind revizuirea cadrului legal al UE privind inspecțiile și supravegherea de mediu la nivel național și european.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cauza T-424/14, ClientEarth/Comisia.

Acțiune introdusă la 16 iunie 2014 – Brugg Kabel și Kabelwerke Brugg/Comisia

(Cauza T-441/14)

(2014/C 303/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Brugg Kabel AG (Brugg, Elveția), Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (reprezentanți: A. Rinne, A. Boos și M. Lichtenegger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- în temeiul articolului 264 primul paragraf TFUE, anularea articolului 1 punctul 2, a articolului 2 litera (b) și, în măsura în care privește pe reclamante, a articolului 3 din decizia pârâtei din 2 aprilie 2014 în cazul AT.39610 – Power Cables;
- cu titlu subsidiar, în temeiul articolului 261 TFUE și al articolului 31 din Regulamentul nr. 1/2003 și potrivit aprecierii Tribunalului, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantelor la articolul 2 litera (b) din decizia pârâtei din 2 aprilie 2014 în cazul AT.39610 – Power Cables;
- în orice caz, în temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil întrucât a fost refuzat accesul la dosar, iar notificarea solicitării de informații și comunicarea privind obiecțiunile au fost efectuate în limba engleză:
 - în acest context, reclamantele susțin, printre altele, că pârâta ar fi trebuit să examineze observațiile prezentate de ceilalți destinatari ai comunicării privind obiecțiunile în același mod ca eventualele acte dezincriminatoire;
 - în plus, în cazurile de încălcare uniformă și continuă sau unică și repetată, accesul la dosar în privința observațiilor prezentate de ceilalți participanți referitoare la comunicarea privind obiecțiunile reprezintă contraponderea procedurală a imputării încălcării celorlalți participanți;
 - mai mult, reclamantele susțin că, fiind întreprinderi cu sediul într-un canton de limbă germană, Aargau (Elveția), au dreptul ca pârâta să le adreseze corespondența în limba germană deoarece este vorba despre o limbă oficială, respectiv o limbă de lucru a pârâtei.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe necompetența pârâtei în ceea ce privește încălcările săvârșite în țări terțe, care nu produc efecte în cadrul SEE:
 - în acest context, reclamantele susțin că simpla afirmație generală referitoare la o încălcare uniformă și continuă sau unică și repetată nu este suficientă pentru a întemeia competența pârâtei în privința încălcărilor săvârșite în țările terțe. Dimpotrivă, chiar într-un asemenea caz, pârâta ar fi trebuit să examineze în detaliu proiectele și comportamentele în afara SEE, având în vedere efectele lor directe, substanțiale și previzibile în cadrul SEE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea prezumției de nevinovăție, întrucât au fost modificate și extinse standardele de probațiune pentru o încălcare uniformă și continuă sau unică și repetată:
 - încălcările nu au caracter uniform, în special în măsura în care acestea se referă la cablurile electrice terestre și submarine, deoarece nu există identitate nici cu privire la mărfuri și servicii, nici cu privire la modalitatea de punere în aplicare, ci numai o identitate parțială a întreprinderilor participante și a persoanelor juridice. În plus, încălcările nu sunt complementare;
 - pârâta ar fi trebuit să furnizeze probe solide și concordante ale încălcării în cazul fiecărui participant, în special pentru debutul încălcării, dar și pentru perioada neîntreruptă a acesteia;
 - în cazul unei simple participări directe parțiale la o încălcare uniformă și continuă sau unică și repetată, pârâta trebuie să dovedească efectiv că întreprinderea în cauză a dorit să contribuie la îndeplinirea tuturor obiectivelor comune și că a avut cunoștință despre toate comportamentele ilicite ale celorlalți participanți în cadrul planului general ori că putea să le prevadă. Întrucât pârâta nu a dovedit acest aspect sau nu l-a dovedit în totalitate, nu ar fi trebuit să stabilească în sarcina reclamantelor răspunderea pentru întregul comportament anticoncurențial.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de investigare și a obligației de motivare, ca urmare a unei constatări eronate a situației de fapt și a denaturării probelor:
 - în opinia reclamantelor, decizia se întemeiază pe o serie de prezumții referitoare la situația de fapt în privința cărora pârâta nu a furnizat probe solide și concordante. În special, în ceea ce privește debutul prezumat al participării reclamantelor, pârâta a denaturat probele, a tras concluzii speculative și nu a luat în considerare explicații alternative cel puțin la fel de plauzibile;
 - în plus, decizia este contradictorie întrucât, deși în dispozitiv se constată o încălcare unică și repetată, motivarea privește doar o încălcare uniformă și continuă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului substanțial prin aplicarea eronată a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE:

Pârâta a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE întrucât a imputat reclamantelor acorduri între celelalte întreprinderi participante referitoare la conceptul juridic al unei încălcări uniforme și continue sau unice și repetate, în privința căreia, în mod obiectiv, reclamantele nu s-au aflat în situația să participe la aceasta.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe un abuz de putere printr-o stabilire eronată a amenzii:
 - derogarea de la regula de bază cuprinsă la punctul 13 din Orientările privind calcularea amenzilor în cadrul stabilirii anilor de referință este arbitrară deoarece nu a fost suficient motivată;
 - în plus, o majorare suplimentară de 2 % este nelegală și încalcă interdicția *ne bis in idem* la aprecierea gravității încălcării în cadrul stabilirii cuantumului de bază pentru o încălcare uniformă și continuă sau unică și repetată, a cărei gravitate este stabilită în mod uniform la doar 15 % și în același mod pentru participarea la anumite componente ale încălcării globale. Cu ocazia stabilirii cuantumului de bază, pârâta ar fi trebuit să fi avut deja în vedere că reclamantele nu erau răspunzătoare pentru întreaga încălcare;

- prin calificarea reclamantelor drept participanți secundari sau accesorii, pârâta ar fi trebuit să se întemeieze pe rolul efectiv al acestora în cadrul încălcării globale, iar nu pe numărul ocazional și lipsit de importanță al mijloacelor de probă;
- de asemenea, reducerea amenzii cu 5 % este foarte mică și nu corespunde nici importanței relative a organizatorilor înțelegerii și a participanților principali, pe de o parte, și nici participării complet ne semnificative a reclamantelor, pe de altă parte.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2014 – Furukawa Electric/Comisia

(Cauza T-444/14)

(2014/C 303/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Furukawa Electric Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (reprezențanți: C. Pouncey, A. Luke și L. Geary, solicitori)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (9) litera (a) din decizie, în măsura în care în acesta se constată că încălcarea articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE în care a fost implicată Furukawa a fost săvârșită în perioada cuprinsă între 18 februarie 1999 și 30 septembrie 2001. Cu titlu subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (9) litera (a) din decizie, în măsura în care în acesta se constată că încălcarea în care a fost implicată Furukawa a început la 18 februarie 1999 și/sau că implicarea directă a Furukawa în încălcare a continuat după 11 iunie 2001;
- anularea articolului 2 litera (n) din decizie și/sau reducerea substanțială a amenzii;
- în cazul în care, în hotărârea privind acțiunea formulată de VISCAS Corporation, Tribunalul reduce amenda aplicată la articolul 2 litera (p) din decizie în legătură cu încălcările săvârșite de VISCAS Corporation pentru care Furukawa răspunde în solidar, constatarea dreptului Furukawa de a beneficia de o reducere echivalentă a cuantumului amenzii pentru care răspunde în solidar și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în aceste proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei Comisiei C(2014) 2139 final din 2 aprilie 2014 în cazul AT.39610 – Cabluri electrice.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE și/sau a Regulamentului nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât a analizat în mod eronat comportamentul manifestat în perioada cuprinsă între 18 februarie 1999 și 30 septembrie 2001. Reclamanta susține că:
 - Comisia nu a dovedit existența unei încălcări în care reclamanta a fost implicată în această perioadă în termenii descriși în decizia atacată;
 - cu titlu subsidiar, Comisia nu a dovedit că încălcarea în care reclamanta a fost implicată a început la 18 februarie 1999.

2. Al doilea motiv este întemeiat, cu titlu subsidiar, pe neîndeplinirea de către Comisie a sarcinii probei care îi revine, întrucât a constatat că reclamanta a continuat să participe la încălcare după 11 iunie 2001 sau că aceasta „a continuat” să fie implicată prin intermediul VISCAS Corporation după 30 septembrie 2001.
3. Al treilea motiv este întemeiat, cu titlu subsidiar, pe neîndeplinirea de către Comisie a sarcinii probei care îi revine în ceea ce privește gradul de implicare a reclamantei în încălcare.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că amenda aplicată reclamantei în legătură cu perioada anterioară datei de 1 octombrie 2001 este prescrisă.
5. Al cincilea motiv este întemeiat, cu titlu subsidiar, pe săvârșirea de către Comisie a unor erori în calcularea amenzii aplicate reclamantei, întrucât:
 - a utilizat valori ale vânzărilor inadecvate pentru calcularea amenzii aplicate reclamantei;
 - a calculat în mod eronat coeficientul de multiplicare aferent duratei încălcării și
 - nu a aplicat circumstanțe atenuante în favoarea reclamantei.
6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta solicită Tribunalului aplicarea beneficiului oricărei reduceri pe care Tribunalul ar putea să o acorde în favoarea VISCAS Corporation, în cadrul acțiunii în anulare sau având ca obiect reducerea amenzii aplicate prin decizia atacată, formulată de VISCAS Corporation.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe caracterul vădit disproporționat, excesiv și inadecvat, în orice ipoteză, al amenzii, Tribunalul având obligația să își exercite competența de fond în temeiul articolului 261 TFUE și al articolului 31 din Regulamentul nr. 1/2003 pentru reformarea nivelului amenzii și, prin urmare, pentru reducerea substanțială a acesteia.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO 2003 L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

Acțiune introdusă la 16 iunie 2014 – ABB/Comisia

(Cauza T-445/14)

(2014/C 303/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ABB Ltd (Zürich, Elveția), ABB AB (Västerås, Suedia) (reprezentanți: I. Vandenborre și S. Dionnet, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea în parte a articolului 1 din decizie, întrucât în acesta se constată că reclamantele au participat la o încălcare unică și continuă în sectorul cablurilor electrice subterane și submarine de (foarte) înaltă tensiune, în măsura în care constatarea se extinde la toate proiectele care necesită cabluri electrice subterane având o tensiune de 110 kV și mai mare (iar nu numai la proiectele care necesită cabluri electrice subterane având o tensiune de 220 kV și mai mare);

- anularea în parte a articolului 1 din decizie, întrucât în acesta se constată că reclamantele au participat la o încălcare unică și continuă în sectorul cablurilor electrice subterane și submarine de (foarte) înaltă tensiune, în măsura în care constatarea se extinde la toate accesoriile aferente proiectelor care necesită cabluri electrice subterane având o tensiune de 110 kV și mai mare (iar nu numai la accesoriile aferente proiectelor care necesită cabluri electrice subterane având o tensiune de 220 kV și mai mare);
- anularea în parte a articolului 1 din decizie, în măsura în care în acesta se constată că participarea reclamantelor la încălcare a început la 1 aprilie 2000;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamantele solicită anularea în parte a Deciziei Comisiei C(2014) 2139 final din 2 aprilie 2014 în cazul AT.39610 – Cabluri electrice.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a sarcinii probei care îi revine și pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere întrucât a considerat că încălcarea a vizat toate proiectele care necesită cabluri electrice subterane având o tensiune de 110 kV și mai mare, deși dosarul Comisiei conținea informații clare că nu toate proiectele care necesitau tensiuni mai mici de 220 kV au făcut obiectul încălcării.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a sarcinii probei care îi revine în stabilirea participării reclamantelor la o asemenea încălcare care vizează toate proiectele care necesită cabluri electrice subterane cu o tensiune de 110 kV și mai mare.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere prin includerea în domeniul încălcării a tuturor accesoriilor pentru cablurile electrice aferente proiectelor care necesită cabluri electrice subterane având o tensiune de 110 kV și mai mare, deși din dosarul Comisiei a rezultat că încălcarea s-a extins numai la accesoriile pentru cabluri electrice aferente proiectelor care necesită cabluri electrice subterane având o tensiune de 220 kV și mai mare.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept întrucât aceasta a constatat că reclamantele au participat la încălcare începând cu 1 aprilie 2000.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere și pe încălcarea de către aceasta a prezumției de nevinovăție întrucât a presupus că participarea la reclamantelor la încălcare a început la data cea mai timpurie posibilă.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe motivarea inadecvată a deciziei atacate, cu încălcarea articolului 296 TFUE.

Acțiune introdusă la 17 iunie 2014 – Sumitomo Electric Industries și J-Power Systems/Comisia

(Cauza T-450/14)

(2014/C 303/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Sumitomo Electric Industries Ltd (Osaka, Japonia) și J-Power Systems Corp. (Tokyo) (reprezentanți: M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado și S. Völcker, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei, în măsura în care în aceasta se stabilește răspunderea reclamantelor pentru o încălcare unică, complexă și continuă care include înțelegerea dintre producătorii europeni și cea dintre membrii regulați și asociați sau, cu titlu subsidiar, reducerea substanțială a amenzii;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (8) literele (a)-(c) din decizie, în măsura în care în acesta se stabilește răspunderea reclamantelor pentru o încălcare în perioada cuprinsă între 26 iulie 2006 și 10 aprilie 2008;
- cu titlu mai subsidiar, anularea articolului 2 litera (m) din decizia Comisiei și reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantelor, având în vedere implicarea limitată pe fond a reclamantelor în perioada cuprinsă între 26 iulie 2006 și 10 aprilie 2008;
- anularea în tot a deciziei, în măsura în care aceasta se întemeiază în principal pe probe obținute nelegal din incintele Nexans SA și Nexans France;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că Comisia nu a dovedit existența unei încălcări unice, complexe și continue constând într-un acord între producătorii asiatici și europeni, potrivit căruia cei dintâi trebuiau să se abțină să intre pe teritoriul de origine al celorlalți și viceversa, precum și un acord între întreprinderile europene de alocare a proiectelor realizate în cadrul Spațiului Economic European (SEE).
2. Al doilea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori de fapt și de drept în aplicarea articolului 101 TFUE, în măsura în care prin decizie nu se dovedește corespunzător cerințelor legale implicarea reclamantelor pe toată durata încălcării.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori de drept și de apreciere în calcularea amenzii aplicate reclamantelor întrucât o asemenea amendă nu reflectă gravitatea încălcării și rolul extrem de limitat al reclamantelor în ceea ce privește o parte importantă a duratei încălcării.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea unei norme fundamentale de procedură și a dreptului la apărare întrucât decizia atacată se întemeiază în mod considerabil pe probe pe care Comisia le-a obținut în mod nelegal în cursul inspecțiilor efectuate în incintele Nexans.

Acțiune introdusă la 16 iunie 2014 – Fujikura/Comisia

(Cauza T-451/14)

(2014/C 303/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fujikura Ltd (Tokyo, Japonia) (reprezentant: L. Gyselen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- reducerea amenzii care i-a fost aplicată prin articolul 2 litera (o) din decizie pentru participarea directă la înțelegere în perioada cuprinsă între 18 februarie 1999 și 30 septembrie 2001;
- anularea articolului 2 litera (p) din decizie întrucât în acesta se stabilește în sarcina Fujikura răspunderea solidară pentru plata amenzii aplicate Viscas în ceea ce privește perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 și 28 ianuarie 2009;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori prin includerea vânzărilor independente ale societăților-mamă ale Viscas în valoarea vânzărilor utilizată pentru stabilirea cuantumului de bază al amenzii. Reclamanta susține că a participat la pretinsa încălcare numai până la 30 septembrie 2001 și că vânzările sale independente realizate în anul 2004 nu au făcut parte din înțelegere.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului proporționalității întrucât nu a luat în considerare în mod suficient ponderea limitată a întreprinderilor japoneze în înțelegere la momentul stabilirii cuantumului de bază al amenzii. Reclamanta susține că, întrucât s-a confruntat cu obstacole tehnice și comerciale semnificative la intrarea pe piața europeană, obligația sa de neconcurență în cadrul Spațiului Economic European (SEE) nu a produs efecte în privința acordurilor încheiate între producătorii europeni având obiect alocarea clienților din cadrul SEE. Pentru acest motiv, Comisia ar fi trebuit să recurgă la o diferențiere mai mare între coeficienții privind gravitatea încălcării, utilizați pentru amenzile aplicate reclamantei (sau altor producători asiatici) și producătorilor europeni.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori întrucât a reținut răspunderea societății-mamă a reclamantei pentru plata amenzii aplicate Viscas și după 1 ianuarie 2005. Reclamanta susține că Viscas a devenit o întreprindere în comun pe deplin funcțională în luna ianuarie 2004, raporturile juridice (de exemplu, cele privind raportarea), organizatorice (de exemplu, detașarea pe durată nedeterminată a directorilor) și economice (de exemplu, garanțiile acordate pentru împrumuturi) dintre Viscas și reclamantă au devenit nesemnificative încât Comisia să fi concluzionat că reclamanta a continuat să își exercite influența decisivă asupra Viscas în perioada săvârșirii încălcării între lunile ianuarie 2005 și ianuarie 2009.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2014 – Pannonhalmi Főapátság/Parlamentul

(Cauza T-453/14)

(2014/C 303/50)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (Pannonhalma, Ungaria) (reprezentant: D. Sobor, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei MS/sd[IPOL-COM-PETI D (2014) 14486] a Comisiei Petiții a Parlamentului European din 16 aprilie 2014 prin care se dispune clasarea petiției prezentate în cauza Castillo Lónyay de Rusovce (Slovacia);
- obligarea Comisiei Petiții a Parlamentului European la examinarea petiției și la adoptarea tuturor măsurilor legale care se impun;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta arată că Comisia Petiții a încălcat normele de procedură întrucât nu a motivat decizia atacată.

În această privință, reclamanta arată că, potrivit articolului 201 alineatul (8) din Regulamentul Parlamentului European, petițiile pe care comisia le declară nefondate se arhivează, cu notificarea petiționarilor cu privire la decizie și cu privire la motivele acesteia. Reclamanta adaugă că, contrar prevederilor acestui articol, pârâtul nu a arătat motivele pentru care consideră că conținutul petiției nu prezintă legătură cu domeniul activităților Uniunii. Reclamanta invocă de asemenea Hotărârea Tribunalului din 14 septembrie 2011, pronunțată în cauza T-308/07, Tegebauer/Parlamentul, (Rep., p. II-279).

Acțiune introdusă la 18 iunie 2014 – AETMD/Consiliul

(Cauza T-460/14)

(2014/C 303/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Willems, S. De Knop și J. Charles, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 307/2014 al Consiliului din 24 martie 2014 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 875/2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de porumb dulce boabe preparat sau conservat, originar din Thailanda, ca urmare a unei reexaminări intermediare efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009;
- obligarea Consiliului să modifice Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 875/2013 având în vedere anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 307/2014 al Consiliului;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că instituțiile ar fi comis o eroare vădită de apreciere și ar fi încălcat articolul 2 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 1225/2009 al Consiliului ⁽¹⁾ întrucât nu ar fi apreciat corect dacă vânzările River Kwai International Food Industry pe piața națională s-au desfășurat în cadrul unor operațiuni comerciale normale și dacă aceste vânzări trebuie, în consecință, să servească drept bază de calcul a valorii normale a produselor River Kwai International Food Industry.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către instituții a articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul nr. 1225/2009 al Consiliului, întrucât acestea nu au efectuat o comparație echitabilă între prețul de export practicat de River Kwai International Food Industry și valoarea normală.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către instituții a articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1225/2009 al Consiliului, întrucât acestea nu au apreciat corect pretinsa modificare a marjei de dumping a River Kwai International Food Industry și caracterul durabil al unei astfel de pretinse modificări.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către instituții a articolului 19 alineatul (2) și a articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 al Consiliului, întrucât acestea nu au furnizat reclamantei un rezumat semnificativ al elementelor de probă în temeiul cărora intenționau să modifice marja de dumping a River Kwai International Food Industry și întrucât acestea nu au furnizat reclamantei considerațiile pe baza cărora intenționau să modifice taxa antidumping a River Kwai International Food Industry.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 24 iunie 2014 – Österreichische Post/Comisia

(Cauza T-463/14)

(2014/C 303/52)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Österreichische Post AG (Viena, Austria) (reprezentanți: H. Schatzmann, J. Bleckmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare a Comisiei în cazul C(2014) 2093, în măsura în care Directiva 2004/17/CE se aplică în continuare pentru atribuirea de contracte de servicii poștale care nu sunt menționate la articolul 1 din decizia de punere în aplicare, de care reclamantul a solicitat să fie scutit în conformitate cu articolul 30 alineatul (6) din Directiva 2004/17/CE;
- cu titlu subsidiar, în măsura în care anularea în parte a deciziei atacate nu va fi, potrivit Curții, admisibilă sau posibilă, anularea în totalitate a deciziei de punere în aplicare;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul afirmă că decizia atacată, în ceea ce privește serviciile poștale care nu intră sub incidența articolului 1 din aceasta, este nelegală în temeiul articolului 263 alineatul (2) TFUE, având în vedere că Comisia a încălcat dreptul Uniunii aplicând și interpretând în mod eronat Directiva 2004/17/CE. Reclamantul afirmă, în esență, că serviciile poștale pe care le prestează sunt expuse unei concurențe directe suficiente, astfel încât sunt îndeplinite condițiile pentru scutire prevăzute la articolul 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17. Reclamantul mai afirmă că Comisia a aplicat în mod eronat criteriile și metodele prevăzute în dreptul și în jurisprudența Uniunii în ceea ce privește delimitarea pieței.

Mai mult, reclamantul invocă încălcarea unor norme fundamentale de procedură, dat fiind că Comisia și-a motivat insuficient decizia.

În sfârșit, reclamantul susține că Comisia a încălcat drepturile fundamentale de procedură deoarece, neexaminând în mod adecvat susținerile și probele prezentate de reclamant, a încălcat dreptul acestuia de a fi ascultat.

Acțiune introdusă la 25 iunie 2014 – Stavvytskyi/Consiliul

(Cauza T-486/14)

(2014/C 303/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Edward Stavvytskyi (Belgia) (reprezentanți: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta și M. Gambardella, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare 2014/216/PESC a Consiliului din 14 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 111, p. 91), precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 381/2014 al Consiliului din 14 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 111, p. 33), în măsura în care, prin aceste acte atacate, numele figurantului a fost înscris în lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive privind încălcarea unor norme fundamentale de procedură, precum și încălcarea tratatelor și a normelor juridice privind aplicarea acestora, și anume motive întemeiate pe încălcarea dreptului de a fi ascultat, încălcarea obligației de notificare, motivarea insuficientă, încălcarea dreptului de apărare, existența unei baze juridice eronate și a unei erori vădite de apreciere.

Reclamantul constată că Consiliul nu a procedat la audierea sa, fapt care nu era justificat de nicio indicație în sens contrar. Pe de altă parte, Consiliul nu a notificat actele atacate și, în orice caz, aceste acte nu cuprind o motivare suficientă. Cererile de acces la informații și la documente nu au primit răspuns din partea Consiliului. Prin aceste omisiuni, Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamantului, care a fost privat de posibilitatea de a-și susține în mod util argumentele împotriva constatărilor Consiliului, dat fiind că acestea nu i-au fost dezvăluite. În plus, măsurile luate de Consiliu nu constituie acte de politică externă, ci mai curând măsuri de cooperare internațională în cadrul unor proceduri penale, care au fost adoptate, așadar, potrivit unei baze juridice eronate. În sfârșit, măsurile luate de Consiliu au fost adoptate fără luarea în considerare în mod corespunzător a faptelor relevante și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la procedura penală în Ucraina, în special în ceea ce privește actele de urmărire penală împotriva unor foști agenți ai guvernului.

Acțiune introdusă la 1 iulie 2014 – Vidmar și alții/Uniunea Europeană

(Cauza T-507/14)

(2014/C 303/54)

Limba de procedură: croata

Părțile

Reclamanți: Vedran Vidmar (Zagreb, Croația), Saša Čaldarević (Zagreb), Irena Glogovšek (Zagreb), Gordana Grancarić (Zagreb), Martina Grgec (Zagreb), Ines Grubišić (Vranjic, Croația), Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Croația), Zlatko Ilak (Samobor, Croația), Mirjana Jelavić (Virovitica, Croația), Romuald Kantoci (Pregrada, Croația), Svjetlana Klobučar (Zagreb), Ivan Kobaš (Županja, Croația), Zlatko Kovačić (Sesvete, Croația), Tihana Kušeta Šerić (Split, Croația), Damir Lemaić (Zagreb), Željko Ljubičić (Solin, Croația), Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Croația), Martina Majcen (Krapina, Croația), Višnja Merdžo (Rijeka, Croația), Tomislav Perić (Zagreb), Darko Radić (Zagreb), Damjan Saridžić (Zagreb), Darko Graf (Zagreb) (reprezentant: D. Graf, avocat)

Pârâtă: Uniunea Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Printr-o hotărâre interlocutorie, obligarea Uniunii Europene, potrivit articolului 340 al doilea paragraf din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, să repare în întregime prejudiciul material suferit de toți reclamanții în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2012 și data de începere a activității lor de agenți publici de executare croați în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) și cu anexa VII punctul 1 din actul de aderare, care sunt obligatorii din punct de vedere juridic pentru toate cele 28 de state semnatare ale Tratatului privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană din 9 decembrie 2011, precum și pentru Comisia Europeană, acest prejudiciu rezultând din faptul că Comisia Europeană nu și-a îndeplinit obligația de control (monitorizare) care i-a fost conferită prin articolul 36 alineatele (1) și (2) din actul de aderare și care era menită să asigure că Republica Croația își va respecta angajamentul de a garanta începerea exercitării funcțiilor agenților publici de executare croați de la 1 ianuarie 2012, angajament luat cu ocazia negocierilor privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană în cadrul capitolului 23 – „Sistemul judiciar și drepturile fundamentale” și care a fost înscris în Anexa VII punctul 1 din Actul de aderare, „Angajamente specifice asumate de Republica Croația în cadrul negocierilor de aderare”, care prevede: „1. Să asigure în continuare punerea în aplicare efectivă a strategiei sale de reformă judiciară și a planului de acțiune”.
- suspendarea dezbaterilor cu privire la cuantumul întregului prejudiciu material a cărui reparare este solicitată de reclamanți Uniunii Europene în cadrul prezentei acțiuni până la momentul în care hotărârea interlocutorie dobândește autoritate de lucru judecat;

- după ce hotărârea interlocutorie menționată la prima liniuță va fi dobândit autoritate de lucru judecat și după încheierea dezbaterilor și a administrării probelor privind determinarea cuantumului întregului prejudiciu material a cărui reparare este solicitată de reclamanți în cadrul prezentei acțiuni, obligarea Uniunii Europene la plata de despăgubiri în favoarea fiecăruia dintre reclamanți pentru prejudiciul material suferit ca o consecință a omisiunii nelegale a Comisiei, astfel cum a fost prezentată la prima liniuță, și anume pentru întreaga pagubă efectivă (*damnum emergens*) și pentru întregul folos nerealizat (*lucrum cessans*), suferite de reclamanți în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2012 și data la care Tribunalul va adresa solicitările corespunzătoare Ministerului de Finanțe și Ministerului Justiției din Republica Croația, în cuantum de 600 000 de euro pentru fiecare an civil și pentru fiecare reclamant, cu dobânzi de întârziere de 12 % pe an, calculate astfel:
 - de la 1 ianuarie 2012 și până la plata efectivă a întregii pagube efective;
 - de la 1 ianuarie 2013 până la plata efectivă a întregului folos nerealizat de reclamanți în anul 2012;
 - de la 1 ianuarie 2014 până la plata efectivă a întregului folos nerealizat de reclamanți în anul 2013;
 - de la 1 ianuarie 2015 până la plata efectivă a întregului folos nerealizat de reclamanți în anul 2014;
- după ce hotărârea interlocutorie menționată la prima liniuță va fi dobândit autoritate de lucru judecat și după încheierea dezbaterilor și a administrării probelor corespunzătoare pentru determinarea cuantumului solicitat în speță, obligarea Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de fiecare dintre reclamanți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă motive care sunt în esență identice cu cele care au fost invocate în cadrul cauzei T-109/14, Škugor și alții/Uniunea Europeană⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO C 142, p. 38

Acțiune introdusă la 3 iulie 2014 – Staywell Hospitality Group/OAPI – Sheraton International IP (PARK REGIS)

(Cauza T-510/14)

(2014/C 303/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Australia) (reprezentant: D. Farnsworth, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sheraton International IP LLC (Stamford, Statele Unite ale Americii)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a cincea de recurs din 30 aprilie 2014 în cauza R 240/2013-5 și în cauza R 303/2013-5 în măsura în care se referă la cauza R 240/2013-5 și
- obligarea pârâtului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „PARK REGIS” pentru servicii din clasele 35, 36 și 43 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 488 933.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Sheraton International IP LLC.

Marca sau semnul invocat: mărcile verbale și figurative „ST. REGIS” pentru servicii din clasele 36, 42 și 43, înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „ST. REGIS” pentru servicii din clasa 36, precum și mărcile figurative și verbale notorii „ST. REGIS” în Uniunea Europeană.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivul invocat: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 7 iulie 2014 – GreenPack/OAPI (greenpack)

(Cauza T-513/14)

(2014/C 303/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: GreenPack GmbH (Hennigsdorf, Germania) (reprezentați: P. Ruess și A. Doepner-Thiele, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 aprilie 2014 în cauza R 2323/2013-1;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „greenpack” pentru produse din clasa 9 – cererea de înregistrare a unei mărcii comunitare nr. 11 926 706

Decizia examinatorului: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivul invocat:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 9 iulie 2014 – Hispavima/Comisia**(Cauza T-514/14)**

(2014/C 303/57)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Hispavima, SL (Murcia, Spania) (reprezentanți: A. Ward, A. Barba și J. Torrecilla, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în temeiul articolului 263 TFUE în măsura în care prin aceasta se declară existența unui ajutor de stat și se dispune recuperarea acestuia de la investitorii grupurilor de interes economic (GIE);
- în subsidiar, admiterea cererilor formulate și lipsirea de efecte a ordinului de recuperare a pretinselor ajutoare din articolul 4.1 *in fine* din decizie, ca urmare a faptului că este contrar principiilor securității juridice și încrederii legitime, recuperarea ajutoarelor neputând fi solicitată în niciun caz înaintea publicării în JOUE a deciziei de inițiere a procedurii, din 21 septembrie 2011; în plus, admiterea existenței protecției încrederii legitime în ceea ce privește GIE-urile care îndeplineau condițiile obiective pentru a li se aplica beneficiile fiscale controversate anterior publicării deciziei din 2006 în JOUE;
- anularea în parte a articolului 2 din decizie și constatarea nelegalității metodologiei de stabilire a presupusului avantaj care trebuie rambursat de investitori, propusă la punctele 263-269 din decizie, care ar trebui să includă o serie de deduceri care nu au fost luate în considerare;
- anularea în parte a articolului 4.1 din decizie ca urmare a faptului că Comisia și-a depășit în mod clar competențele declarând la articolul 4.1 din decizie nulitatea clauzelor contractuale care prevedeau o despăgubire în favoarea investitorilor în cazul în care s-ar declara că avantajele fiscale din cadrul sistemului spaniol în materie de leasing financiar constituie un ajutor de stat nelegal și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-401/14, Duro Felguera/Comisia, T-700/13, Bankia/Comisia, și T-500/14, Derivados del Flúor/Comisia.

Acțiune introdusă la 10 iulie 2014 – Grupo Morera & Vallejo și DSA/Comisia**(Cauza T-519/14)**

(2014/C 303/58)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Grupo Morera & Vallejo, SL (Sevilla, Spania) și DSA, Defensa y Servicios del Asegurado, SA (Sevilla, Spania) (reprezentanți: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez și G. Canalejo Lasarte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei în temeiul articolului 263 TFUE în măsura în care prin aceasta se declară existența unui ajutor de stat și se dispune recuperarea acestuia de la investitori;
- în subsidiar, anularea articolelor 1, 2 și 4.1 din decizie în măsura în care identifică investitorii ca fiind beneficiari care trebuie să ramburseze pretinsul ajutor;
- în subsidiar, lipsirea de efecte a ordinului de recuperare a ajutorului de la investitori, din articolul 4.1 *in fine*, ca urmare a faptului că este contrar principiilor securității juridice și încrederii legitime, recuperarea neputând fi dispusă la o dată anterioară publicării deciziei de inițiere a procedurii;
- în subsidiar, anularea articolului 2 din decizie și constatarea nelegalității metodologiei de determinare a presupusului avantaj care trebuie rambursat de investitori, propusă la punctele 263 și 167, care ar trebui să fie ajustată luând în considerare anumite deduceri;
- declararea inexistenței sau, în subsidiar, anularea în parte a articolului 4.1 din decizia privind interzicerea „transferării obligației de recuperare către alte persoane”, în măsura în care aceasta presupune o luare de poziție cu privire la interzicerea sau pretinsa nulitate a clauzelor contractuale care prevăd recuperarea de la terți a sumelor pe care investitorii trebuie să le ramburseze statului spaniol și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-401/14, Duro Felguera/Comisia, T-700/13, Bankia/Comisia, și T-500/14, Derivados del Flúor/Comisia.

Acțiune introdusă la 11 iulie 2014 – bd breyton-design/OAPI (RACE GTP)

(Cauza T-520/14)

(2014/C 303/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: bd breyton-design GmbH (Stockach, Germania) (reprezentați: T. Raab și H. Lauf, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 27 martie 2014 pronunțate în cauza R 1230/2013-1,
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „RACE GTP” pentru produse din clasa 12 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 018 918.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009, precum și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 13 iulie 2014 – Compagnie générale des établissements Michelin/OAPI – Continental Reifen Deutschland (XKING)

(Cauza T-525/14)

(2014/C 303/60)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Compagnie générale des établissements Michelin (Clermont-Ferrand, Franța) (reprezentant: L. Carlini, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedură care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hanovra, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 5 mai 2014 în cauza R 1522/2013-4;
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți din procedură, în cazul în care intervine, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedură care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă ce conține elementele verbale „XKING” pentru produse din clasa 12 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 644 821

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: solicitantul

Marca sau semnul invocat: mărcile comunitare nr. 5 293 782 și nr. 5 560 396, mărci naționale și înregistrări internaționale

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în întregime

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și respinge opoziția

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009

Ațiune introdusă la 14 iulie 2014 – Matratzen Concord/OAPI – Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)**(Cauza T-526/14)**

(2014/C 303/61)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Matratzen Concord GmbH (Köln, Germania) (reprezentant: avocat I. Selting)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Mariano Barranco Rodriguez și Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Spania)**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 aprilie 2014 în cauza R 1523/2013;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* recurenta.*Marca comunitară vizată:* marca verbală „Matratzen Concord” pentru produse din clasele 10, 20, 24 și 35 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 359 404*Titularii mărcii sau ai semnului invocat în procedura opoziției:* Mariano Barranco Rodriguez și Pablo Barranco Schnitzler*Marca sau semnul invocat:* marca verbală națională „MATRATZEN” pentru produse din clasele 20 și 35*Decizia diviziei de opoziție:* admite opoziția în parte.*Decizia camerei de recurs:* respinge calea de atac.*Motivele invocate:* încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, precum și a articolului 41 alineatul (1) litera (a) și a articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 15 iulie 2014 – Information Resources/OAPI (Growth Delivered)**(Cauza T-528/14)**

(2014/C 303/62)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Information Resources, Inc. (Chicago, Statele Unite) (reprezentant: C. Schulte, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 5 mai 2014 în cauza R 1777/2013-4;
- obligarea pârâtului la suportarea cheltuielilor de judecată aferente procedurilor.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Growth Delivered” pentru servicii din clasele 35, 41 și 42.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din RMC.

Acțiune introdusă la 14 iulie 2014 – adp Gauselmann/OAPI (Multi Win)

(Cauza T-529/14)

(2014/C 303/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Germania) (reprezentant: P. Koch Moreno, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 aprilie 2014 în cauza R 1326/2013-1;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Multi Win” pentru produse și servicii din clasele 9, 28 și 41 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 206 364

Decizia examinatorului: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009

A acțiune introdusă la 11 iulie 2014 – Verein StHD/OAPI (reprezentarea unei panglici negre)**(Cauza T-530/14)**

(2014/C 303/64)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHD) (Zürich, Elveția) (reprezentant: P. Brauns, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea respingerii în parte a cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 624 483 din 13 august 2013 și a deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 5 mai 2014 în cauza R 1940/2013-4;

— dispunerea admiterii cererii de înregistrare nr. 11 624 483 (și) pentru următoarele servicii:

35: strângerea și compilarea de articole de presă tematice; difuzarea de anunțuri publicitare; distribuirea de material publicitar [broșuri, prospecte, imprimare, mostre]

41: publicarea de cărți; relații publice generale cu privire la tema „moarte” prin intermediul unor evenimente precum seminarii, colocvii și alte cursuri de formare; editarea și publicarea de materiale cu privire la tema „moarte”;

44: consiliere farmaceutică; servicii medicale; consiliere în materie de sănătate; servicii de îngrijiri pentru bolnavi; servicii terapeutice; servicii psihologice;

45: servicii personale și sociale oferite de terți pentru satisfacerea unor nevoi individuale, și anume asistență familială, asistență clinică, asistență pentru persoane cu handicap, eutanasiu, asistență bolnavi în fază terminală, asistență bolnavi în fază terminală prin consiliere, consolare și acompaniere pentru persoanele afectate și pentru ajutoare, consiliere generală privind viața luând în considerare în mod special tema „moarte”, servicii de zi, gărzi de noapte, îngrijiri 24h/24, servicii duminică și zilele de sărbătoare, servicii de consiliere pe tot teritoriul național, servicii de îngrijiri pe tot teritoriul național.

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente cauzei R 1940/2013-4, precum și a celor efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă care reprezintă o panglică neagră, pentru servicii din clasele 35, 41, 44 și 45 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 624 483

Decizia examinatorului: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b), (c) și (d) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2014 – Alsharghawi/Consiliul

(Cauza T-532/14)

(2014/C 303/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Africa de Sud) (reprezentant: É. Moutet, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2011/137/PESC și a Deciziei 2011/178/PESC;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe neкомпetența Consiliului pentru a înscrie reclamantul pe lista persoanelor supuse unor măsuri restrictive, numele acestuia nefiind menționat în rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite 1970 (2011) și 1973 (2011).
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare, în măsura în care Consiliul s-ar limita să se întemeieze pe rezoluțiile citate anterior, fără a lua în considerare situația personală a reclamantului.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare al reclamantei și a principiului prezumției de inocență din cauza lipsei unei proceduri în contradictoriu.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe o încălcare a drepturilor fundamentale, în măsura în care, aplicând măsurile restrictive reclamantului, Consiliul ar fi restrâns în mod nelegal libertatea acestuia de a pleca și de a veni și dreptul său de proprietate.

Acțiune introdusă la 16 iulie 2014 – North Drilling/Consiliul

(Cauza T-539/14)

(2014/C 303/66)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: North Drilling (Teheran, Iran) (reprezentanți: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea și J. Iriarte Ángel, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 din Decizia 2014/222/PESC a Consiliului din 16 aprilie 2014, în ceea ce o privește și excluderea sa din anexa acesteia;
- anularea articolului 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 397/14 al Consiliului din 16 aprilie 2014, în ceea ce o privește și excluderea sa din anexa acesteia, și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a faptelor pe care se întemeiază dispozițiile atacate, întrucât sunt lipsite de temei factual și probatoriu real.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe neîndeplinirea obligației de motivare, întrucât normele atacate lezează reclamanta printr-o motivare lipsită de temei real și în plus, inexactă, nespecifică și generică, ceea ce împiedică organizarea corespunzătoare a apărării.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă în ceea ce privește motivarea dispozițiilor, lipsa probei aferente motivelor invocate și dreptul de apărare și de proprietate, având în vedere că nu s-au respectat obligația de motivare și necesitatea de a aduce probe reale, ceea ce afectează celelalte drepturi.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe abuzul de putere, întrucât există indicii obiective, precise și concordante care permit să se susțină că, abuzând în mod fraudulos de poziția sa, Consiliul, atunci când a adoptat sancțiunile, a urmărit obiective diferite de cele pe care le-a declarat.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe interpretarea eronată a normelor juridice care se aplică, întrucât sunt interpretate și aplicate în mod incorect și extensiv, ceea ce este inadmisibil având în vedere că este vorba despre dispoziții cu caracter sancționator.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate, întrucât acestuia i s-au adus limitări fără o justificare reală și fără respectarea principiului proporționalității.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament, întrucât s-a adus atingere poziției concurențiale a reclamantei, fără existența unor cauze care să justifice acest fapt.

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2014 – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris/OAPI – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)

(Cauza T-541/14)

(2014/C 303/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Italia) (reprezentant: D. Russo, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vicente Gandía Pla SA (Chiva, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 mai 2014 în cauza R 917/2013-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamantul

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „ILLIRIA” pentru „vinuri” din clasa 33 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 599 033

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrarea mărcii comunitare nr. 8 299 653

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și admite opoziția

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2014 – Makhoulouf și alții/Consiliul
(Cauzele conexe T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 – T-102/12 și T-446/12) ⁽¹⁾

(2014/C 303/68)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzelor conexe.

⁽¹⁾ JO C 290, 1.10.2011.

Ordonanța Tribunalului din 8 iulie 2014 – Gemeente Bergen op Zoom/Comisia**(Cauza T-641/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/69)

Limba de procedură: neerlandeza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 31, 1.2.2014.

**Ordonanța Tribunalului din 25 iunie 2014 – José Manuel Baena Grupo/OAPI – Neuman
(reprezentarea unui personaj așezat)****(Cauza T-28/14) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/70)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 78, 15.3.2014.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)



Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO